

Památník
ministerstva financí
za prvních 10 let
republiky Československé
Odd. (19) pro věci reparační

ODDĚLENÍ /19/

pro věci reparační

a provádění

mírových smluv.

O b s a h:

Likvidační činnost ministerstva financí ve Vídni.

Vznik a působnost odd. 19:

Zřízení odd. 19.

Reparace.

Náhrada válečných škod.

Rozdělení předválečných dluhů býv. Rakousko-Uherska.

Rozdělení předválečného dluhu německého.

Rozdělení dluhů správních obvodů roztržených novou státní hranicí.

Administrativní dluhy býv. Rakousko-Uherska, říše Německé a států německých.

Soudní depozita v hotovosti na Slovensku.

Evaluace.

Přechod vlastnictví býv. erárů na Čsl. stát.

Likvidace Rakousko-Uherské banky.

Likvidace poštovní spořitelny rakouské a uherské.

Rozluka správních pomůcek /:Spisová rozluka:/.

Provádění čl. 266 St.Germ. a 249 Trian., pak 273 St.G. a 256 Trian.

Provádění čl. 275 St.Germ. a 258 Trian.

Úprava měny a kursu starokorunových pohledávek.

Restituce.

Likvidace německého majetku.

Účast na mezistátních jednáních a konferencích.

Státní úmluvy týkající se finanční správy.

Činnost legislativní odd. 19.

Likvidační činnost
ministerstva financí ve Vídni.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/

Hned po převratu zřídily si všechny státy vzniklé na území býv. Rakousko-Uherska /státy národní/ tzv. likvidační komise. Myslílo se totiž tehdy, že bývalá říše bude zcela pravidelně a normálně likvidována. Poslední c.k.rak. ministr financí Redlich sjednal ještě 7. listopadu 1918 u Rakousko-uherské banky půjčku 2 miliard K /: tzv. Redlichova půjčka :/, kterou dal převést na zvláštní účet u Rakousko-uherské banky, zvaný "Liquidationskonto des k.k. Finanzministeriums". Sjednání této půjčky oznámil ministr Redlich jako člen likvidační vlády oběžníkem ze dne 10. listopadu 1918 č. 2469/m.f. zástupcům všech národních států /: mezi nimi i státnímu sekretáři německo-rakouského státu ⁺ /:, s připomenutím, že půjčky má být použito ku krytí výdajů, dosud společných /: pense, vyživovací příspěvky atd. :/, pro které "národní státy" nemají ještě úhrady, k zamezení poruch a udržení sociálního pořádku ve všech "likvidujících státech". Československu bylo dáno k dispozici celkem ... 111.7 milionů K. Československá vláda ustanovila pro obor jednotlivých bývalých rak. ministerstev tzv. likvidační komisaře, většinou z bývalých úředníků dotyčného resortu. Soubor těchto likvidačních komisařů tvořil československou likvidační komisi, která byla přidělena úřadu československého plnomocníka /vyslance/. Úkolem této komise bylo zjistiti a uplatniti nároky československého státu vůči tzv. likvidační podstatě /mase/ bývalého Rakouska, která podle tehdejšího názoru měla být poměrně rozdělena mezi národní státy.

Likvidačním komisařem pro ministerstvo financí byl zpočátku odborový přednosta Dr Vladimír Valníček, jemuž byl po krátkou dobu přidělen odborový rada Josef Kafka. Na jeho místo byl počátkem prosince 1918 z Prahy vyslán odborový rada Dr Josef Hladký. Dr Valníček odešel počátkem března 1919 do Prahy, kde převzal daňovou sekci, Dr Hladký zůstal pak ve Vídni sám jako zástupce československého ministerstva financí až do konce roku 1920. Jemu byl přidělen inspektor technické finanční kontroly Ing. Stanislav Maršálek, později účetní oficiál Dr Bolemír Beránek, kancelářský oficiál Hubert Slouka a postupně zřízení František Špaček, později Čeněk Valler z býv. ministerstva financí a Václav Hertl převzatý z Theresiana. Kancelář likvidačního komisaře byla v budově rakouského ministerstva financí /: daňová sekce :/ v I. okrese Seilerstätte; začátkem roku 1920 přestěhovala se do Lobkovického paláce v I. okrese, kde bylo umístěno československé vyslanectví.

Činnost likvidačního komisaře pro obor ministerstva financí byla jednak účast v mezinárodních likvidačních organizacích ve Vídni se utvořivších jednak práce interní tj. pro vlastní obor finanční.

Mezinárodní likvidační organizace byly:

1/ Konference vyslanecká /Gesandten-Konferenz/, jejímiž členy byli plnomocníci /vyslanci/ Československa /: Vlastimil Tusar, později Dr Robert Flieder :/, Rakouska, Maďarska, Polska, Itálie, Rumunska, Jugoslavie a Ukrajiny. Konference zasedala zpočátku jednou týdně, později stále řidčeji. Konala celkem 25 schůzí, první dne 14. listopadu 1918, poslední dne 5. prosince 1919. Zabývala se otázkami základními a zásadními a dávala všeobecné direktivy. Vedle zmíněných plnomocníků později i přímo v jejich zastoupení

⁺ Tehdy se ještě chtělo rozeznávat mezi c.k. likvidační vládou starorakouskou a vládou nového státu německo-rakouského /: Deutsch-Oesterreich:/.

súčastnili se jednání na schůzích konference střídavě Dr Valníček, Miloš Pelda, senátní prezident Diwald a Dr Hladký.

2/ Mezinárodní likvidační komise /: Internationale Liquidierungskommission :/, na níž byly zastoupeny všechny jmenované státy svými delegáty. Československým delegátem byl jmenován Miloš Pelda, ředitel Živnostenské banky. Jeho zástupcem byl Dr Valníček a po jeho odchodu do Prahy Dr Hladký.

Tato komise byla utvořena usnesením vyslanecké konference ku provádění likvidace jako druhá instance pro všechny obory státní správy. Jí podléhala kolegia zmocněnců utvořená u některých likvidujících ministerstev. Měla celkem 115 schůzí, první dne 23. ledna 1919, poslední dne 30. prosince 1919.

3/ Kolegium zmocněnců likvidujícího ministerstva financí /: Bevollmächtigtenkollegium des liquid. Finanzministeriums :/. Původně byla pro obor rakouského ministerstva financí zřízena likvidační komise zvaná "Kommission zur Vorbereitung der Liquidierung der finanziellen Angelegenheiten Oesterreichs", ve které zasedali zástupci všech jmenovaných států, tedy i Maďarska. Měla celkem 17 schůzí, první dne 21. listopadu 1918, poslední dne 23. ledna 1919.

Po ustanovení mezinárodní likvidační komise přeměnila se tato komise v kolegium zmocněnců pro obor rak. likvid. ministerstva financí, v němž Maďaři nebyli ovšem nadále zastoupeni. Kolegium toto mělo pak v době od 1. února 1919 do 19. září 1919 celkem 51 schůzí a konalo vlastní likvidační práce z oboru rak. ministerstva financí. Československým členem byl zpočátku Dr Valníček, jeho zástupcem odborový rada Kafka, později Dr Hladký. Po odchodu Dra Valníčka byl jmenován členem Dr Hladký.

Podobná kolegia byla zřízena ještě u ministerstva války a jeho námořní sekce, u ministerstva zemské obrany a u společného ministerstva financí. Kolegia byla první instancí likvidační, druhou instancí byla mezinárodní likvidační komise, a třetí instancí pak konference vyslanců.

Vedle těchto kolegií bylo zde ještě tzv. komité valutní pro obmezení a regulaci emise bankovek Rakousko-uherské banky. Jeho členem byl Dr Valníček. Činnost komité přestala československou rozlukou měnovou.

Dále bylo ustaveno komité pro záležitosti státních zaměstnanců, které upravovalo výplatu požitků aktivních i pensijních, výpomocí /Beihilfen/ zaměstnancům zproštěným a dosud nepřevzatým apod. Členem jeho byl Dr Valníček a Dr Hladký. Činnost tohoto komité byla skončena počátkem léta 1919.

Po podepsání mírové smlouvy St. Germainské /: 10.9.1919 :/, resp. po té, když z jejího textu bylo známo, že mírová smlouva nepřevzala zásadu likvidace, nýbrž zásadu teritoriální, byla ovšem činnost kolegií podvázána a další svolávání schůzí zvolna přestalo.

Tzv. austrifikačním zákonem ze dne 18. prosince 1919 č. 577 St.G.Bl. prohlásilo Rakousko s poukazem na ustanovení mírové smlouvy St. Germainské dosavadní mezistátní likvidaci na svém území za vnitřní záležitost rakouskou a nařizovací a správní práva mezistátních organizací za zaniklá.

O schůzích organizací pod 1 – 3 jmenovaných byly sepsány a vytištěny protokoly, které jsou uschovány v odd. 19.

Českoslovenští likvidační komisaři jednotlivých ministerstev byli sloučeni v československou likvidační komisi, přidělené úřadu čsl. plnomocníka /vyslance/ ve Vídni. Scházeli se podle potřeby aspoň jednou v týdnu na československém vyslanectví v Lobkovicově paláci ku společným poradám a pracím.

Těžisko těchto prací soustřeďovalo se právě v oboru finančním.

V prvních měsících po převratu byly to především otázky personální. Rakouské úřady propustily po převratu státní zaměstnance ze svých služeb. Říkalo se tomu sproštění, ale bylo to propuštění spojené se zastavením služebních požitků. Bylo tedy třeba postarati se jednak

o umístění těchto zaměstnanců v československé státní službě, jednak o to, aby jim až do umístění byly nadále vypláceny služební požitky. Bylo tedy v komitě pro státní zaměstnance smluveno placení tzv. výpomocí /Beihilfen/ z pokladen rakouských zálohou proti pozdějšímu vyúčtování. Navzájem platilo Československo tyto výpomoci státním zaměstnancům, hlavně železničním, poštovním a soudním, na území československém. V témže komitě bylo zařízeno další placení požitků pensijních až do doby, kdy jednotlivé státy nařídily placení těchto požitků vlastními pokladnami.

Ministerstvo financí zařídilo tuto výplatu velmi záhy prostřednictvím pokladny čl. vyslanectví ve Vídni, později poštovní spořitelnou vídeňskou.

Výnosem ze dne 15.3.1919 č. 10241 nařídilo ministerstvo financí tzv. pensijní rozluku, kterou pak likvidační komisař ministerstva financí prováděl, přebíraje podle daných norem v roce 1919 a 1920 pensijní likvidační archy československých pensistů civilních, jichž pense byly až dosud vypláceny z pokladen na území Rakouska, a zasílaje je příslušným pensijním likvidaturám v Československu. Akcí touto pověřen byl Dr. Beránek. Rozluku pensistů vojenských prováděli likvidační komisaři vojenští. Byla to akce velmi rozsáhlá.

Mimo to zabíraly velikou měrou působení likvidačního komisaře osobní a písemné intervence u rak. ministerstva financí v záležitostech finančních, hlavně daňových a celních, při repatriaci československých státních příslušníků, v záležitostech optantů, uvolňování tzv. zajišťovacích kaucí /: Fluchtkautionen /, osvobození od dávek z přírůstků na majetku a pod.

Další činností byla rozluka spisová. Již v prvních dnech popřevratových byla od rak. min. financí jednotlivě vyžádána celá řada potřebných spisů a zaslána československým úřadům. V první polovině r. 1919 byly pak vyžádány a převzaty hromadně t.zv. běžné spisy a zaslány ministerstvu financí v Praze. V roce 1919 a 1920 bylo převzato od rak. min. fin., jeho účtáren a odborových účtáren mnoho vagonů spisového materiálu a odesláno do Prahy, kde byly umístěny v tzv. staré spisovně. Mimo to bylo od rak. státní tiskárny vybaveno několik vagonů říšských zákoníků v českém znění, jichž bylo zapotřebí k podělení československých úřadů, hlavně ústředních; dále celá řada úředních pomůcek, knih, uherských zákonů, zpráv /Mitteilungen/ ministerstva financí, materiál pro mírovou konferenci v Paříži atd. O této činnosti vedl se zvláštní protokol a spisy byly uloženy v samostatné registratuře. Po přesídlení do Lobkovického paláce zřídil tam likvidační komisař Dr. Hladký v dohodě s úřadem plnomocníka /vyslance/ pro československou likvidační komisi společnou kancelář a společný protokol; spisy finanční byly však i nadále uschovány odděleně. Jsou dosud ve Vídni a jedná se nyní o jejich převezení do ministerstva financí, neboť čs. vyslanectví vyslovovalo se až dosud proti jejich převezení do Prahy.

Po vydání austrifikačního zákona zval se pak likvidační komisař nadále "zástupcem československého ministerstva financí".

Další činností likvidačního komisaře pro ministerstvo financí byla funkce vládního komisaře u Rakousko-uherské banky. Po převratu jmenovaly národní státy v dohodě s vládou rakouskou a maďarskou i správou banky vládní komisaře za účelem hájení státních zájmů této banky, která po převratu ocitla se ve stadiu likvidace. Vládním komisařem byl jmenován Dr. Valníček, jeho zástupcem Dr. Hladký. Po odchodu Dr. Valníčka do Prahy vykonával funkci tu Dr. Hladký sám až do počátku roku 1920, kdy reparační komise podle ustanovení mírových smluv /: čl. 206 St. Germ., 189 Trianon / jmenovala pro provedení likvidace tři likvidátory: Dra Luxarda, de Monesa a Zeuceanu.

V červnu 1920 ustavila se ve Vídni tzv. Rakouská sekce reparační komise a byl československou vládou zřízen "Úřad československého zástupce v rak. sekci reparační komise", jehož šéfem byl jmenován zplnomocněný ministr Dr. Bohdan Zahradník, bývalý ministr železnic. Zástupci jednotlivých československých ministerstev byli mu podřízeni jako experti pro otázky v této sekci rep. komise projednávané. Činnost sekce ve Vídni skončila v říjnu 1921, úřad československého zástupce byl zrušen 8. listopadu 1921. Likvidační

komise byla pak postupně odbourána a ponechána jenom instituce pro skončení rozluky podle úmluvy s Rakouskem ze dne 18. května 1920.

Ministerský rada Dr Hladký byl koncem prosince 1920 povolán do Prahy převzít oddělení 19., pro provádění finančního ustanovení mírových smluv, technický finanční rada Ing. Maršálek povolán do Prahy 1. ledna 1922, rovněž odvoláni ostatní funkcionáři. Záležitosti běžné byly pak nadále vyřizovány z Prahy prostřednictvím čsl. generálního konsulátu ve Vídni za účinné účasti odborového přednosty v.v. Vaclíka.

Zřízení oddělení 19.

/: Píše vrchní odborový rada Emil Huml :/

Oddělení 19. bylo zřízeno 1. ledna 1921. Byla mu přidělena agenda provádění mírových smluv a věcí reparačních.

Až do té doby byla agenda tzv. likvidace býv. Rakousko-Uherska přidělena prozatímně k běžné agendě odboru rozpočtového /: odd. I/1, přednosta ministerský rada Josef Kafka :/.

Když však po podpisu mírových smluv a ratifikaci mírové smlouvy Versaillské a Saint Germainské /: 10. ledna resp. 16. července 1920; Trianonská byla ratifikována teprve 26. července 1921 :/, nastalo značné rozšíření agendy z provádění jich vyplývající, bylo zřízeno oddělení zvláštní, mimo svazek odborů, podřízené přímo vedoucímu odborovému přednostovi Dru Bohumilu Vlasákovi.

Přednostou oddělení ustanoven ministerský rada Dr Josef Hladký, který byl až dotud zástupcem ministerstva financí při likvidační komisi ve Vídni.

Rozhodnutím ministerstva financí ze dne 6. dubna 1927 č. 1020 pres. byl přidělen finanční komisař Dr Jan M. Novotný pro statistickou a srovnávací agendu cizích rozpočtů a cizích daňových systémů.

Rozhodnutím ministerstva financí ze dne 21. prosince 1927 č. 3379 pres. bylo oddělení uloženo vedení redakce Věstníku ministerstva financí, počínajíc 1. lednem 1928.

V oddělení, které tak navázalo přímo na přípravné práce předchozí, o nichž jedná článek, nadepsaný "Likvidační činnost ministerstva ve Vídni", soustřeďuje se v dorozumění s resortními odděleními resp. s příslušnými ministerstvy od počátku agenda související s mírovými smlouvami a s rozpadnutím se a likvidací býv. Rakouskouherského mocnářství vůbec, jakož i činnost spojená se sjednáváním mezinárodních úmluv finančních v důsledku mírových smluv.

Stojíc v přímém spojení s ministerstvem zahraničních věcí a československou delegací při Reparační komisi /: později s vyslanectvím :/ v Paříži, zprostředkovalo oddělení styk jejich s jednotlivými odbory a odděleními ministerstva financí, soustřeďovalo přípravu mezinárodních jednání, obstarávalo příslušné práce administrativní a účastnilo se jich aktivně.

Jde tu především o provádění ustanovení části VIII. mírových smluv, nadepsané Réparations – reparace, dále části IX., nadepsané Clauses financieres /: Finanzial clauses :/ - klausule finanční -, kde připadá ministerstvu financí úloha rozhodující. Ale také pokud jde o část X., Clauses économiques /: Economic clauses :/ klausule hospodářské -, náleží některá podstatná ustanovení provést ministerstvu financí.

Mimo to dotýkají se finanční správy i některá ustanovení části III o optantech, archivech, spisech atd.

Podrobněji třeba o jednotlivých materiích agendy oddělení poznamenati asi toto:

Reparace.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/.

V VIII. části mírové smlouvy Versailleské, St. Germainské, Trianonské a Neuillyské jest ustanovení, že poražené státy, tj. Německo, Rakousko, Maďarsko a Bulharsko, jsou odpovědny za ztráty a škody jimi způsobené, které utrpěly vlády spojené a přidružené a jejich příslušníci válkou, jež jim byla Německem a jeho spojenci vnucena. Naproti tomu neobsahuje mírová smlouva ničeho o tom, že by měly platiti reparace také státy přidružené, cessionářské, nebo jak se také říká nástupnické, sukcesorní nebo i per nefas sukcesivní, tj. ty státy, které vznikly rozkouskovaním bývalé říše Rakousko-Uherské, vyjímajíc Rakousko a Maďarsko nynější.

Finanční břemena, která mírové smlouvy ukládají Československu a ostatním cessionářským státům, tj. Polsku, SHS, Rumunsku a Itálii, nejsou totiž v tom slova smyslu, nýbrž něco jiného: jsou to finanční závazky, uložené mírovými smlouvami, které zúčastněné státy podepsaly a ratifikovaly.

Mírové smlouvy uložily Československu a ostatním jmenovaným státům cessionářským značná finanční břemena.

1/ Je to především tzv. evaluace, čili ocenění státního majetku bývalé vlády rakouské, uherské a německé, nalézajícího se na území československém podle čl. 208 St. Germ., 191 Trian. a 256 Vers.

2/ Dalším finančním břemenem je tzv. poplatek za osvobození, zvaný též poplatkem liberačním. /: Contribution a` la dette de liberation, tedy válečná kontribuce :/. O tomto poplatku nemluví mírová smlouva sama, nýbrž zvláštní úmluva podepsaná v Paříži dne 10. září 1919 současně s mírovou smlouvou Saint Germainskou. Tento poplatek byl velmocemi uložen státům cessionářským za to, že je spojenci osvobodili z panství rakousko-uherského. Poplatek ten činí celkem 1 a ½ miliardy zlatých franků, z čehož uložena Československu plná polovina, tj. 750 milionů zlatých franků čili asi 4.875, tedy téměř 5 miliard Kč. Kvota polská činí okrouhle 226 milionů, rumunská 235, jihoslovenská 178 a italská 60 milionů zlatých franků.

Zaplacení tohoto poplatku znamenalo by ohromné finanční břímě pro všechny jmenované státy, zejména pro Československo, které se již od počátku světové války horlivě zúčastnilo bojů za svoje osvobození a poskytlo spojencům cenné služby. Otázka nabyla také jiné tvářnosti tím, že reparace, které mají platiti státy poražené /: Německo, Rakousko, Maďarsko a Bulharsko :/ byly jednak podstatně sníženy, jednak odloženy na řadu let.

3/ Mírové smlouvy uložily dále Československu i ostatním státům cessionářským povinnost převzítí část předválečných dluhů bývalého Rakousko-Uherska, Pruska a říše Německé. Reparační komise již ustanovila podíly, které z těchto dluhů na jednotlivé státy vypadají. Jsou to:

a/ nezajištěné dluhy bývalého Rakouska a býv. Uherska, čili tzv. předválečné renty;

b/ předválečné dluhy zajištěné na státním majetku, zejména na železnicích v Československu se nalézajících;

c/ podíl Československa na předválečném dluhu pruském a říšským dluhu německém, jež Reparační komise určila částkou 5.4 milionů marek papírových, které přepočítala v relaci 1:15 na marky zlaté, což by činilo asi 240 tisíc zlatých marek.

O těchto dluzích jednájí jiné stati této knihy.

Náhrada válečných škod.

/: Píše vrchní odborový rada Emil Huml :/

K této akci sebralo oddělení 19. všechnen potřebný materiál o škodách, způsobených na státním majetku v oboru působnosti ministerstva financí spravovaném, v obširný elaborát /: podobně jako jiná ministerstva ve svých oborech a ministerstvo vnitra mimo to ještě o válečných škodách způsobených na majetku soukromém :/, který byl zároveň s operáty ostatních resortů předložen prostřednictvím ministerstva zahraničních věcí Reparační komisi. Tato však rozhodla, že Československo má nárok na náhradu válečných škod teprve od doby, kdy vstoupilo do války s ústředními mocnostmi. Za tento rozhodný den uznán byl 28. říjen 1918 /: 170. sedění R.k. dne 14.4.1921 decise 1155 annexe 656, 766 a/b/c a 273, sedění dne 22.3.1923 decise 1842, annexe 1328 c/d/ :/. Poněvadž ale téměř bezprostředně po tomto datu válka skončila příměřím, přiznán nám tím vlastně nárok na náhradu válečných škod pouze za několik dní.

Jiné povahy je však nárok, který republika Československá uplatňovala na náhradu škod způsobených bolševickým vpádem maďarským na Slovensko v r. 1919. Tento požadavek rovněž podrobně doložený detailními seznamy a soupisy, které oddělení 19 pro obor ministerstva financí opatřila, prodělal průběhem času různé fáze s výsledkem nestejným. Celkově lze dle dnešního stavu míti za to, že nepadlo o tomto našem požadavku ještě poslední slovo.

Rozdělení předválečných dluhů

bývalého Rakousko-Uherska.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/

Ustanovením čl. 203 mír. sml. St. Germainské a analog. čl. 186 mír. sml. Trianonské byla všem státům, kterým připadla území býv. mocnářství rakousko-uherského a všem státům vzniklým rozkouskovaním tohoto mocnářství, počítajíc v to Rakousko i Maďarsko, uložena povinnost vzítí na sebe

1/ část dluhu bývalé vlády rakouské /uherské/, zajištěného na železnicích, solních dolech a jiných statcích,

2/ část nezajištěného dluhu bývalé vlády rakouské /uherské/, vyjádřeného v titrech /: tzv. renty /: podle stavu, pokud tyto dluhy již pozůstávaly dne 28. července 1914 a to podle jejich stavu v den účinnosti mírových smluv.

Tyto dluhy budeme v dalším nazývati krátce zajištěnými resp. nezajištěnými předválečnými dluhy rakouskými resp. uherskými.

Právo ustanoviti část dluhu na jednotlivé státy vypadající vyhradily mírové smlouvy reparační komisi v Paříži podle směrnic v citovaných čl. 203 St. Germ. a 186 Trian. uvedených, které ovšem reparační komisi dávají značnou volnost uvažování.

Směrnice pro rozdělení dluhu zajištěného zní: "Každý z těchto států přejímá takovou část dluhu, jaké se podle názoru komise reparační rovná té části dluhu zajištěného, které připadá na železnice, solné doly a jiné statky převedené na onen stát podle této smlouvy nebo podle smluv a úmluv ji doplňujících." Jinými slovy každý stát přejímá v zásadě dluh váznoucí /zajištěný/ na státním majetku převzatém podle čl. 208 St. Germ. a 191 Trian.; převzal-li stát některý státní majetek celý, převezmeme rovněž celý dluh, převzal-li pouze část majetku, převezmeme také jen přiměřenou část dluhu na něm váznoucího.

Směrnice pro rozdělení dluhu nezajištěného pak stanoví, že každý ze států je povinen převzítí odpovědnost za část nezajištěného dluhu sumou, která – vezmou-li se za základ výpočtu účetní léta 1911, 1912 a 1913 – se má k celkové sumě nezajištěného dluhu tak, jako se má takový druh příjmů z odděleného území, který podle názoru komise reparační jest nejzpůsobilejší poskytnouti spravedlivé měřítko berní síly těchto území, k sumě obdobných příjmů ze všech dřívějších území rakouských, resp. uherských. Zvláště toto ustanovení propůjčilo komisi reparační dalekosáhlou pravomoc a volnost uvažování, neboť jí vyhradilo právo zvoliti druhy příjmů bývalého Rakouska a Uherska, jejichž percentuelní vzájemný poměr k územím jednotlivých států měl býti oním spravedlivým měřítkem berní síly, tudíž klíčem pro rozdělení nezajištěného dluhu předválečného.

Jako pomůcku pro rozdělení tohoto nezajištěného dluhu nařídily ještě mírové smlouvy /: příloha k čl. 203 St. Germ. a čl. 186 Trian. /: všem státům na území býv. Rakouska a Uherska okolkovati ve lhůtě 3 měsíců potom, co mírové smlouvy vstoupily v platnost, všechny titry nezajištěného dluhu, které jsou na jejich území svým vlastním odlišným kolkiem a zaslati seznam okolkovaných titrů reparační komisi v Paříži.

Reparační komise začala s přípravnými pracemi pro rozdělení předválečných dluhů již počátkem r. 1920 a její rakouská odbočka /: Section d'Autriche de la Commission des réparations /:, která úřadovala ve Vídni od června 1920 do října 1921, zaslala přípisem ze dne 27. července 1920 č. S.A. 71 vládě rakouské dotazník a požádala ji, aby vydala výkaz /výpočet/ dluhů zajištěných i nezajištěných podle jednotlivých druhů jakož i kategorie daní a příjmů veřejných existujících v r. 1911, 1912 a 1913, které podle mínění vlády rakouské

mohou sloužiti za základ /měřítko/ pro zjištění platební neschopnosti jednotlivých států cessionářských. Podobný přípis a dotazník zaslala přípisem ze dne 22. září 1920 č. 777 vládě československé i ostatním vládám. Obsahoval tyto tři hlavní zásady:

a/ Okolkování nesmí prejudikovati konečnému roztržení na dluh zajištěný a nezajištěný, tj. musí obsáhnouti bez rozdílu všechny titry předválečného veřejného dluhu. Nemůže tedy poškoditi státy, neboť definitivní převzetí dluhu bude podle odst. 3. přílohy k čl. 203 St. Germ. omezeno pouze na titry dluhů nezajištěných, které budou v době vhodné jako takové označeny reparační komisí. Dluhy, které budou zařazeny do kategorie dluhů zajištěných, budou pak předmětem zvláštní repartice, při níž nebude přihlíženo ku předchozímu okolkování.

b/ Okolkování musí obsáhnouti všechny titry nalézající se na území každého státu i titrů náležejících cizincům /: systém teritoriální /.

c/ Okolkování musí býti provedeno na celém území zúčastněných států.

Rozhodnutími č. 1502, 1555 a 1582 z r. 1921 ustanovila reparační komise pro rozdělení předválečných dluhů zvláštní komité zvané Sous-Comité pour la répartition de la dette sutrichienne et hongroise; bude nadále nazýváno krátce subkomité. Jeho pravomoc a povinnosti byly rozhodnutím reparační komise ze dne 7. listopadu 1921 č. 1633 vymezeny takto :

a/ Komité provede čl. 203, přílohu k tomuto článku, čl. 204 mír. sml. St. Germainské a obdobných článků /: 186, a 187 /: mírové smlouvy Trianonské;

b/ bude podávati zprávy reparační komisí, jde-li o řešení otázek zásadních,

c/ bude podávati zprávy přímo reparační komisí, uzná-li to však za vhodné, vyžádá si radu odboru finančního /: service financier /: nebo právního /: service juridique/.

Podle zprávy československé delegace při komisí reparační⁺ ze dne 28. listopadu 1921 č. 1142/21 ustavilo se komité dne 15. listopadu 1921. Jeho členy byli: JJ. Nunan, G. Bouniols, G. Diurie, G. Dolzani.

Mírová smlouva St. Germainská stala se účinnou dne 16. července 1920, mírová smlouva Trianonská dne 26. července 1921. Okolkování titrů nezajištěného dluhu předválečného /: tzv. předválečných rent /: a zaslání seznamu komisí reparační mělo tudíž býti provedeno ve stanovené tříměsíční lhůtě tj. do 15. října 1920, pokud se týče do 26. října 1921. Lhůta k okolkování titrů na území nástupnických států byla opětně prodlužována. Na místě kolkování titrů nařídila však Reparační komise později jejich efektivní vzetí z oběhu. Tuto akci ověřila pak svými funkcionáři ve hlavních městech nástupnických států a upustila vůbec od předložení seznamů /: pražský verčifikační protokol ze dne 20. listopadu 1925 /: Territoriální bloky papírových rent byly uzavřeny na římské konferenci protokolem ze dne 1. května 1928 definitivně, bloky rent zlatých a valutních na pražské konferenci s jistými výhradami /: rozhodnutí Comité de Direction Permanent z 18. prosince 1925, č. 398 /: Kolkování titrů ve staré cizině, které bylo nařízeno rozhodnutím z 31. srpna 1921, č. 1501, a jež pro čl. příslušníky prováděly čl. zastupitelské úřady, bylo zastaveno rozhodnutím Reparační komise z 15. října 1927, č. 3604. Mezi vládou rakouskou /maďarskou/ a vládami ostatních států vyskytly se značné obtíže a různosti mínění, spočívající v tom, že v důsledku centralistických opatření býv. vlády rakouské a uherské bylo veliké množství titrů nezajištěného dluhu předválečného náležejících příslušníkům cessionářských států soustředěno na území nynějšího Rakouska a Maďarska, hlavně ve Vídni a Budapešti.

Byla to depozita všeho druhu, vojenské svatební a jiné různé kauce, fondy, nadace, stipendia a majetek právnických osobností a kolektivit centrálně spravovaných, dále majetek uložený ve velikých bankách vídeňských a budapeštských atd.

⁺ Tehdy byl při ní přidělen prof. dr Jan Lövenstein

Mezi republikou Československou a Rakouskou byla sice již sjednána úmluva /: tzv. depositní /: o uvolnění zadržovaných deposit ze dne 10. srpna 1920 č. 513 Sb.z. a n., avšak při provádění této úmluvy vyvstaly obtíže právě při předválečných rentách. Rakouská vláda odvolávajíc se na znění čl. 203 St. Germ. a na zmíněný oběžník reparační komise byla ochotna vydati jen titry označené rakouskou značkou "Oe" /Oesterreich/, tj. nechťela je propustiti ze svého územního bloku. Naproti tomu hájila vláda československá zásadu, že s těmito rentami sluší nakládati tak, jako kdyby byly uloženy na území československém žádajíc vydání titrů neoznačených a protestovala spolu s ostatními státy u reparační komise proti zařazení jejich do rakouského územního bloku reklamujíc je pro blok československý. Podobně bylo tomu s předválečnými rentami uherskými uloženými v Maďarsku, s kterými mohla býti obdobná úmluva depositní dojednána teprve dne 23. července 1923 č. 225/24 Sb.z. a n.

Reparační komise vyhověla po delších jednáních těmto žádostem cessionářských států vůči Rakousku rozhodnutím /: décision:/ ze dne 31. srpna 1921, č. 1502, vyhlášeným v č. 433/21 Sb.z. a n. a vůči Maďarsku rozhodnutím ze dne 96. prosince 1921 č. 1672 vyhlášeným v č. 19/22 Sb.z. a n.

Tato rozhodnutí obsahují směrnice stanovené reparační komisí pro označení předválečných rent podle čl. 203, č. 2 St. Germ. a čl. 186, č. 2 Trian. Směrnice stanoví, že Rakouská republika /Maďarsko/ nesmí označiti dluhopisy náležející příslušníkům jiných států, než republiky Rakouské /Maďarska/, které v době, kdy mírová smlouva St. Germainská /Trianonská/ nabyla působnosti, byly na území republiky Rakouské /Maďarska/ podle velícího ustanovení zákonodárství bývalého mocnářství rakousko-uherského nebo republiky Rakouské /Maďarska/, nebo které byly přeneseny na území republiky Rakouské /Maďarska/ následkem válečného opatření učiněného bývalým mocnářstvím rakousko-uherským nebo republiky Rakouské /Maďarska/. Majitelem dluhopisů, bez rozdílu, zdali byli příslušníky státu cessionářského čili nic, byla dána možnost při předložení titrů podati písemnou žádost /protest/ opatřenou všemi průvodními prostředky, aby na základě čl. 266 /čl. 249/ nebo kteréhokoliv jiného článku mírové smlouvy Saint Germainské /Trianonské/ jeho dluhopis byl vydán neoznačen státem, na jehož území se nalézá. Dluhopisy, ve přičině kterých byl takový protest podán, nesměly býti označeny úřední značkou vlády státu, ve kterém byly uloženy, nýbrž měly býti označeny pouze odlišnou a nezničitelnou značkou, např. zvláštním razítkem, na důkaz, že proti úředním označením bylo protestováno. Reparční komise vyžádala si zaslání úplného seznamu dluhopisů ať definitivně označených anebo opatřených jen značkou, že proti označení byl podán protest, do 31. prosince 1921.

Mezitím vyjednávalo se s vládou rakouskou o tom, jak prováděti ustanovení zmíněné depositní úmluvy č. 513/20 Sb.z. a n., co do titrů předválečných rent rakouských, přihlížejíc též k směrnici daným reparační komisí o podávání protestů proti rak. označení. Výsledek tohoto jednání je shrnut v úmluvě podepsané v Praze dne 17. prosince 1921, č. 41/24 Sb.z. a n.

Pro politické události nebylo možno sjednati již tehdy i s Maďarskem obdobnou úmluvu a bylo co do rent uherských jen možno postupovati podle zmíněných i pozdějších směrnic reparační komise.

Rozhodnutím ze dne 22. srpna 1922 č. 2116 precisovala reparační komise ještě svoje rozhodnutí č. 1502 o podávání protestů proti rakouskému okolkování. Osvobození od rakouského označení, případně anulování okolkování, může býti dosaženo pouze, jestliže stát, jehož příslušníkem je protestující majitel, požaduje ony titry, aby je pojal do svého bloku. Tu pak je vláda rakouská povinna titry vydati,

1/ jestliže byly uloženy na území nynějšího Rakouska v důsledku imperativních opatření buď zákona, buď správní moci dřívějšího neb nynějšího Rakouska, buď následkem opatření válečných,

2/ anebo že protestované titry náležejí příslušníku nerakouskému, že mu náležely již dne 16. července 1920 /: účinnost mírové smlouvy St. Germ. / a že vlastník titrů neměl v tu dobu nebo později své obvyklé bydliště /: sídlo obchodní /: na území rakouském.

Veškeré ostatní protesty, u nichž by nebyly splněny tyto podmínky, dlužno zamítnouti a dotyčné titry pojati definitivně do rakouského bloku. Vládě rakouské bylo uloženo předložit protestní spisy reparační komisi k prozkoumání. K tomu dala reparační komise ještě ve zmíněné decisi další přesné směrnice. Těmito směrnici bylo vyhověno hlavně též požadavku, aby renty jsoucí ve vlastnictví fondů, stipendií, nadací kolektivit, atd., nebyly pojetím do rakouského bloku znehodnoceny.

Rozhodnutím ze dne 27. října 1922 č. 2213 prohlásila Reparační komise, že ustanovení citovaného rozhodnutí č. 2116 mají obdobně platiti pro podávání protestů proti maďarskému okolkování titrů nezajištěného předválečného dluhu uherského. V důsledku tohoto rozhodnutí vydalo maďarské ministerstvo financí nařízení ze dne 29. prosince 1922 č. 4500, dle něhož cizinci, kteří protestovali proti označení svých předválečných rent uherských, jichž protest však nebyl uznán pro nedoložení nebo pro nedostatečnost dokladů, mohli žádati do 31. ledna 1923 o revizi tohoto rozhodnutí. Majitel musil však prokázati, že renty byly uloženy na území maďarském v důsledku nařízení vlády po dobu války anebo v době poválečné a že nebydleli na území maďarském v době podepsání míru trianonského anebo po tomto čase. V téže lhůtě mohlo býti protestováno proti označení rent, které byly druhy složeny u některé veřejné pokladny anebo instituce na území dříve uherském.

Akcí spojenou s vyřizováním protestů proti okolkování rakouskému i maďarskému a zařazováním do československého bloku provádělo oddělení 4b.

Mezitím pracovalo se usilovně na sebrání a zpracování statistického materiálu o jednotlivých druzích příjmů v letech 1911 – 1913 jednak na celém území bývalého Rakouska a Uherska, jednak na území, jež se stalo československým. Musil býti ovšem požádán o odbornou pomoc státní úřad statistický. Mimo to podali odborné posudky: generální ředitel Dr Roos o čl. 203, odst. 1 /: též o čl. 204 /:, univ. profesor Dr Mildschuh o čl. 203 odst. 1 a 2 a univ. profesor Dr Krčmář o čl. 203 odst. 2.

Státní úřad statistický sestavil a zpracoval s podrobností a rychlostí dlouhou řadu statistických tabulek především o předpisu a výnosu všech druhů daní přímých a později i o výnosu daní nepřímých. Tyto práce byly spojeny se značnými obtížemi při propočítávání daňových kvot vypadajících na rozdělené území, hlavně na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Prameny podávaly data o bývalých celistvých zemích a nebylo po ruce pramenů, které by skýtaly data sahající až do okresů a obcí. Bylo tedy nutno sáhnout k pracným kombinacím a propočtům podle počtu obyvatelstva resp. u daně pozemkové podle územní plochy. Pro obsáhlost tohoto materiálu není možno jej zde přes jeho velikou zajímavost otisknouti – přece však je nutno pro posouzení věcí uvést aspoň některá hlavní data a konečné výsledky těchto propočtů.

Statistický materiál o daních přímých na území býv. Předlitavska a historických zemí českých s příslušnými instrukcemi poslán československé delegaci v Paříži přípisem ze dne 24. června 1921, č. 61440/968 – 19. Hájí se tam zásada, že nejspravedlivějším měřítkem daňové kapacity jsou daně přímé. Podle výnosu všech daní přímých činil by klíč 32,8 %, čili okrouhle 33 % a bylo úsilovnou snahou naší tento klíč před reparační komisí obhájit. Proti tomu činilo Rakousko nejrůznější námitky.

Ministerstvo financí /: oddělení 19 /: zaslalo dne 19. listopadu 1921 /: č. 112.627 /: československé delegaci v Paříži instrukci, aby se postavila co nejrozhodněji proti pokusům odchytili se při repartici nezajištěného dluhu od znění čl. 203. č. 2 St. Germ., hlavně proti volbě daňových výsledků z jiných let nežli z r. 1911, 1912 a 1913, dále proti přibrání daní spotřebních, které nelze považovati za směrodatné a spravedlivé měřítko finanční kapacity, rovněž i proti různým korektivům /: počet obyvatelstva atd. /:, o nichž mírové smlouvy ničeho

nestanoví, jakož i proti libovolnému vytržení výnosu tabákového monopolu z celého systému daňového.

Současně byl státní úřad statistický požádán o přezkoušení dat rakouských tabulek, o výnosu daní spotřebních a kategorií kolků, poplatků, tax a poplatků dopravních, kterážto data vzalo subkomité za podklad svých úvah.

Státní úřad statistický sestavil 16 podrobných tabulek o výnosu daní spotřebních, 8 tabulek o poplatcích pozůstalostních z převodu mezi živými a o hodnotě pozůstalostního jmění /: 4 za léta 1911/13, 4 za léta 1901-1910 :/ a k pouhé informaci i 2 tabulky obsahující absolutní a relativní čísla pro jednotlivé státy na půdě býv. Rakouska podle plochy v hektarech /: Československo 26.17 % resp. 26.44 %, Rakousko 28.14 % resp. 33.67 % :/ a podle počtu obyvatelstva /: Československo 35.09 % resp. 35.52 %, Rakousko 22.22 % resp. 26.36 %. Profesor Dr Mildschuh vypracoval memoir ze dne 24. listopadu 1921, v němž sdílí názor ministerstva financí, že spotřební daně /: rovněž kolky, taxy a poplatky vyjímajíc daň dědickou :/ nejsou svou povahou způsobilé býti spravedlivým měřítkem finanční kapacity. Za správné měřítko považuje Dr Mildschuh daně přímé, zvláště daň důchodovou, která má postihovati všechny zdroje důchodů stejnoměrně a je mimo to progresivní, dále daň dědickou, z jejíž výše dá se do jisté míry souditi na výši celkového jmění obyvatelstva toho kterého území.

Tento materiál byl zaslán československé delegaci do Paříže přípisem ze dne 17. ledna 1922 č. 133.951/21 s opětovnou instrukcí brániti se do krajnosti proti přibrání spotřebních daní za měřítko. Jak nepříznivý klíč pro Československo by vypadl podle výnosu daní spotřebních, viděti z následující tabulky:

Stát	Výnos daní spotř. za 1911-1913	%
Rakousko	226,487.489	18.65
Československo	717,229.831	59.06
Polsko	200,856.415	16.54
Itálie	27,623.168	2.27
SNS	16,451.677	1.36
Rumunsko	25,794.954	2.12
Celé Předlitavsko 1911	412,015.026	
	1912 398,329.034	
	1913 404,099.474	
Celkem	1.214,443.534	100

Dopisem ze dne 6. června 1922 č. 668 /: č.67.678/22 min.fin. :/, oznámila však československá delegace v Paříži, že komité ve schůzi ze dne 2. června 1922 o rozdělení nezajištěného předválečného dluhu rakouského již rozhodlo na podkladě výnosu daní přímých, nepřímých a poplatků. Společným delegátem Jihoslovanů, Československa, Polska a Rumunska byl tehdy Djurić, který se zdržel hlasování vyhradiv si možnost podati minoritní votum. Československu určen podíl 41.70%. Z jiné strany došla zpráva, že ostatním státům byly určeny tyto podíly: Rakousku 36.83%, Polsku 13.73 %, Itálii 4.08%, SHS 2.04% a Rumunsku 1.60%.

Na to byla dopisem ze dne 14. července 1922 č. 67.678 zaslána československé delegaci do Paříže obsáhlá třemi tabulkami doložená instrukce brániti se do krajnosti proti použití daní nepřímých a proti jakékoliv kombinaci jich a jinými prameny daňovými a hájiti s veškerým důrazem určení měřítko podle daní přímých, buď v celkovém jich souhrnu anebo kombinaci bez daně z příjmu. Podle této kombinace připadalo by na

Československo ..	34.37 %
Rakousko	46.67 %
SHS	3.45 %
Itálii	5.16 %
Polsko	9.35 %
Rumunsko	1.-- %

Při tomto klíči bylo by získávalo Polsko velmi značně 4.38 %, něco Rumunsko /: 0.6 % :/, kdežto podíl SHS se zvýšil o 1.4 % a podíl Itálie o 1.08 %. Delegaci bylo uloženo nepřipustiti, aby důsledky snížení podílu rakouského bylo zatíženo jedině Československo. V případě, že by se nepodařilo docílití společného minoritního vota, měla delegace podati votum samostatné.

Současně byly delegaci zaslány podrobné poznámky Státního úřadu statistického k rakouským datům o daních přímých, nepřímých a o kolcích a poplatcích, obsahující vysvětlení rozdílů a odchylek mezi daty našimi a daty předloženými Rakouskem.

Dopisem ze dne 25. července 1922 č. 908/22 zaslala delegace pařížská opis noty repartičního komitě z 20. července 1922 č. 13/9 obsahující oficielní odpověď na otázku delegace, které druhy nepřímých daní byly vzaty v úvahu pro sestavení výpočtu komitě. Komitě prohlašuje, že tabulka o daních nepřímých jím sestavená odpovídá datům zveřejněným v předválečné úřední statistice rakouské o daních spotřebních /: pivo, lih, víno, maso, cukr, a minerální oleje :/ za leta 1911 – 1913.

Byly pouze vynechány všechny dávky a poplatky vedlejší, které svojí povahou a malou důležitostí nehodily se do počtu jako je dávka z droždí, kontrolní poplatek při denaturování lihu, příjem z pronájmů, potravní daně na čáře a různé místní dávky. Mimo to odchylovalo se komitě od statistiky při vypočtení podílu na spotřební dani, kterou tzv. přechodním řízením s Uhrami jakož i Bosnou a Hercegovinou nahrazovala vyvázející část říše částí dovážející, ježto úřední statistika nepodávala v tom směru přesných dat, nýbrž pouze obnosy čítané prozatímne a týkající se jiného období. Proto použilo komitě dat sestavených úředně účtárnou ministerstva financí republiky Rakouské.

Dne 15. července 1922 konala se v ministerstvu financí za předsednictví tehdejšího ministra financí Augustina Nováka porada, při které legační tajemník Dr Bráf z Paříže podal zprávu o situaci. Porada vyzněla v ten rozum, trvati nadále na odporu proti použití daní nepřímých, kterážto instrukce byla pak ještě sdělena písemně do Paříže dopisem ze dne 8. srpna 1922 č. 87747.

Dopisem ze dne 23. listopadu 1922 č. 132.692 byly do Paříže zaslány další potřebné tabulky o výnosu daní z lihu, piva, cukru, minerálních olejů, vína, moštu a masa v Čechách, na Moravě a ve Slezsku i v ostatních zemích býv. Předlitavska v poměru k celému býv. Předlitavsku z r. 1911 – 1913 vypracované Státním úřadem statistickým, za účelem přezkoumání správnosti dat rakouských.

Dopisem ze dne 1. prosince 1922 č. 136.665 byly zaslány do Paříže ještě některá další statistická data z oboru daní spotřebních, o restituci daně z lihu a piva, o výnosu monopolu tabákového a solného a o výnosu poštovních telegrafů a telefonů s instrukcí, aby bylo usilováno o snížení československé kvoty pod 40%, zásadně na podkladě výnosu daní přímých.

Pokud se týče nezajištěného předválečného dluhu uherského, byly již r. 1921, ihned jakmile mírová smlouva Trianonská nabyla účinnosti, učiněny kroky směřující k opatření statistického materiálu, hlavně o výnosu všech daní přímých za finanční leta 1911 – 1913. Byl-li však úkol opatřit data z území býv. Rakouska nesnadným, byl na území býv. Uher ještě daleko obtížnějším pro naprostou nedostatečnost dotyčných pramenů.

Dne 10. července 1922 /: č. 78680 / byly poslány do Paříže tabulky, vypracované státním úřadem statistickým, obsahující tříletý průměr /: 1911-1913 /: přímých daní v býv. Uhrách s Chorvatskem a Slovenskem. Podle těchto dat vypadaly by na jednotlivé státy asi tyto podíly:

na	Československo ...	13.67 %
	Maďarsko	47.60 %
	Rumunsko	18.57 %
	SHS	17.75 %
	Rakousko	1.77 %
	Polsko	0.06 %
	Rjeku	0.58 %

Další obsáhlý statistický materiál, zpracovaný státním úřadem statistickým z oboru daní přímých i nepřímých analogicky jako o nezajištěném dluhu rakouském, byl poslán do Paříže přípisy ze dne 27. července, 25. listopadu 1922 č. 82462 a 93545, a posléze v prosinci přímo státním úřadem statistickým ještě bezprostředně před konečným rozhodnutím reparační komise.

Zajištěný předválečný dluh rakouský a uherský.

Pokud se týče předválečného dluhu zajištěného, neměly státy cessionářské k dispozici vůbec žádných pramenů, ježto prameny ty /: úřední spisy a pomůcky /: byly soustředěny ve Vídni a v Budapešti. Reparační komise pověřila zpracováním této látky člena komitě repartičního Dr Dolzeniho, který na základě úředních dat jemu k dispozici daných vypracoval velice podrobný operát.

Komitě repartiční předložilo již dne 2. června 1922 návrh /: Annexe 1510 /: na rozdělení předválečných dluhů založených i nezaložených, rakouských i uherských. O tomto návrhu, postupem času v některých podrobnostech nemnoho modifikovaném usnesla se dne 30. listopadu 1922 rakouská a uherská sekce reparační komise, že ho doporučí reparační komisi ku schválení.

Československá delegace podala vůči tomu obsáhlý mémoir /: Annexe 1604, a/ a pak ještě další mémoir /1604 c/, v nichž shrnula opět nejpádnější argumenty již dříve uplatňované, zejména nespravedlnost zahrnutí nepřímých daní do repartičního základu ve smyslu zdejších direktiv. Nálada v reparační komisi nebyla však nám příznivá a reparační komise rozhodnutím ze dne 8. prosince 1922 č. 2272 přijala návrhy repartičního komitě /: Annexe 1510 /:, vyhradivši si v jistých bodech súčasněným státům podati námitky do 20. prosince 1922. Tyto námitky byly Československem podány co do kvoty v býv. Uhersku, kde nebyla původně přidělena Polsku žádná kvota vypadající na území připadlé Polsku v obvodu Oravy a Spiše.

Reparační komise učinila pak ve věci ještě několik usnesení a sice ze dne 29. prosince 1922 č. 2312, ze dne 23. ledna, 20. února, 23. února a 13. března 1923 č. 2346, 2398, 2408 a 2429, čímž byla otázka rozdělení dluhů definitivně rozhodnuta.

Konečný výsledek tohoto rozdělení, shrnutý v Annexu 1733, je pak tento:

1/ Z nezajištěného předválečného dluhu rakouského připadají na jednotlivé státy tyto podíly:

Československo ...	41.700 %
Rakousko	36.827 %
Polsko	13.733 %
Itálie	4.087 %
Království SHS	2.043 %
Rumunsko	1.610 %

K tomuto klíči dospěla Reparační komise, vzavši za podklad průměr výnosu daní přímých, nepřímých, kolků a poplatků v daňových letech 1911-1913, uvedený v této tabulce:

	Daně přímé	Daně nepřímé	Poplatky, kolky, taxy	Úhrn
Úhrn	1,210,933.539	1,215,780.643	803,012.594	3,229,726.776
Československo	398,548.221 33.15 %	727,142.089 59.81 %	221,110.325 27.53 %	1,346,792.635 41.700 %
Rakousko	605,742.261 49,36 %	215,152.282 17.70 %	368,533.467 45.89 %	1,189.428.010 36.827 %
Polsko	110,895.327 9.47 %	202,496.847 16.66 %	130,139.999 16.21 %	443,532.173 13.733 %
Itálie	57,276.945 4.73 %	28,123.305 2.31 %	46,586.434 5.80 %	131,996.682 4.087 %
Království SHS	26,337.750 2.26 %	16,944.215 1.39 %	22,708.243 2.83 %	65,990.208 2.043 %
Rumunsko	12,133.035 1.03 %	25,911.907 2.13 %	13,942.126 1.73 %	51,987.068 1.610 %

Tento klíč zvolení Reparační komisí je pro Československo velice nepříznivý.

2/ Z nezajištěného předválečného dluhu uherského připadají na jednotlivé státy tyto podíly:

	a/	b/
Československo	15.945 %	17.303 %
Maďarsko	45.733 %	49.629 %
Rumunsko	21.802 %	23.659 %
Království SHS	14.116 %	6.800 %
Rakousko	1.581 %	1.716 %
Rjeka	0.748 %	0.812 %
Polsko	0.075 %	0.081 %

Podíly pod a/ vztahují se na 4 % uherskou zlatou rentu, 4 % uherskou korunovou rentu, 4 ½ % uherskou rentu z r. 1913 ve 4 měnách a 4 ½ % uherskou umořitelnou rentu z r. 1914 rovněž

ve 4 měnách; podíly pod b/ týkají se 4 % obligací za vyvazení pozemků /: uherská emise :/ a 4 ½ % obligací za výkup výčepních práv regálních /: uherská emise :/. Z důvodů dále uvedených participuje Chorvatsko-Slavonsko, resp. nyní království SRS, pouze na 4 dlužích uvedených pod a/, nikoliv však na dalších 2 dlužích uherských emisí uvedených pod b/.

Daší dluhy: 4% obligace za vyvazení pozemků /: chorvatsko-slavonská emise :/ nom. 14 milionů a 4 ½ % obligace za výkup výčepních regálních práv /: chorvatsko-slavonská emise :/ nomin. 30.5 milionů, převezme úplně království SHS, jemůž připadlo Chorvatsko-Slavonsko, které je pro sebe kontrahovalo samostatně a výhradně.

Také tento klíč pro rozdělení předválečného dluhu uherského není pro Československo příznivý.

Reparační komise dospěla k tomuto klíči kombinací tříletého /: 1911 – 1913 :/ průměru výnosu daní přímých, nepřímých, solního monopolu, poplatků, kolků a tax uvedeného v této tabulce :

	Daně přímé	Daně nepřímé	Solní monopol	Poplatky, kolky a taxy	Úhrn
Úhrn bez Chorv.Slav.	717,568.672	811,123.875	94,594.322	462,704.017	2.085,990.886
Česko- slovensko	104,334.485 14.54 %	198,424.018 4.46 %	7,167.209 7.58 %	52,702.708 11.29 %	362,628.420 17.384 %
Maďarsko	389,065.733 54.22%	366.336.163 45.16 %	5,015.724 5.50 %	274,831.069 59.40 %	1.035,248.689 49.629 %
Rumunsko	143,154.950 19.95 %	183,629.125 22.64 %	81,260.695 85.90 %	85,475.556 18.47 %	492,520.326 23.659 %
Království SHS	66,159.832 9.22 %	35,134.350 4.33 %	635.071 0.67 %	39,922.325 8.63 %	141,851.578 6.800 %
Rakousko	8,610.824 1.20 %	19,999.121 2.47 %	149.906 0.16 %	7,037.811 1.62 %	35,797.662 1.716 %
Rjeka	6,242.848 0.87 %	7,601.098 0.94 %	365.717 0.29 %	2,734.548 0.59 %	16,944.211 0.812 %

Vypočtená procenta doznala změny v tom směru, že Reparační komise za část území Oravy a Spiže postoupeného Polsku určila Polsku podíl na dluhu 0.081 %, čímž se podíl Československa snížil na 17.303 %, resp. na 15.945 %.

Jednotlivé druhy nezajištěných dluhů, o které tu jde, jsou vypočteny jednak ve vlád. nař. č. 151 a 355 Sb.z.a n. z r. 1921, jednak v příslušné stati vypracované oddělením 4b.

3/ Zajištěné dluhy býv. Rakouska činí celkem
2.229,451.800 K r.u. v kapitálu a
38,645.700 K r.u. v annuitách ;

4/ Zajištěné dluhy býv. Uher činí celkem
411,177.600 K rak. uh. v kapitálu a
2,695.490 K rak. uh. v annuitách.

5/ Zajištěné dluhy býv. Rakouska a býv. Uher: činily :
605,059.500 /zlatých/ franků
79,190.000 /papír./ marek
76,697.000 franc. franků
a 64,127.200 korun v kapitálu
a 9,598.500 fl. v annuitě.

Výše těchto dluhů byla podstatně modifikována úmluvami mezi dlužnickými státy a věřiteli o nichž blíže jedná článek oddělení IIB/4b.

/: Pojmenování majetku /dráhy/; dluhu; přijímací stát; podíl v % :/ :

Priv. společnost státních drah, 3% obligace ve francích, stará síť; 3% obligace ve francích, síť doplňovací, Rakousko 10.539; Československo 62.808; Maďarsko 11.602; Rumunsko 11.890; Království SHS 3.161.

Priv. společnost státních drah, 4% obligace v markách 1883, Rakousko 20.023; Československo 79.977.

Priv. společnost státních drah 4% obligace ve francích a markách z r. 1900. Rakousko 19.563; Československo 80.437.

Uhersko-haličská dráha, 5 % obligace zlatníkové z r. 1870; nebo okol., po 3.5 %; 5% obligace zlatníkové z r. 1878 nebo okol., po 3.5 %; obligace zlatníkové z r. 1887; 3.5 % obligace korunové z r. 1903. Polsko 65.1105; Československo 34.8456; Maďarsko 0.0439.

Podíly na zajištěných předválečných dlužích určila Reparační komise podle toho, pokud majetek, na kterém jsou zajištěny /: hypotekární objekty :/, leží zcela nebo zčásti na území dotyčného státu. Při železnicích je měřítkem /klíčem/ pro toto rozdělení délka kolejnic /: nikoliv prostá délka tratí :/ vyjádřená v kilometrech /: longueur kilométrique :/. Tento klíč přihlíží při každé jednotlivé dráze /trati/ ku dvojí koleji, ku kolejnicím na rozsáhlých /: nákladních, seřazovacích atd. :/ nádražích, takže vystihuje aspoň přibližně i nákladnost tratí.

Podle výpočtu Reparační komise činí délka kolejových kilometrů podle stavu ze dne 31. července 1914 na území býv. Předlitavska :

v Československu ... 9.709.9 km
v Rakousku 5.851.5 km
v Polsku 4.919.2 km
v Itálii 465.- km
v království SHS 418.2 km
v Rumunsku 53.3 km

Celkem 21.417.1 km

Na území býv. Uherska převzalo Československo 3.396 kolejových kilometrů.

O vnitrostátní provedení těchto rozhodnutí reparační komise jednájí články oddělení 4b.

Rozdělení předválečného dluhu německého.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký. :/

Podle čl. 254 mírové smlouvy Vers. jsou státy, jimž byla mírovou smlouvou postoupena německá území, povinny /: s výhradou ustanovení čl. 255 Vers. :/ vzít na se placení:

- 1/ Části dluhu říše německé podle stavu ze dne 1. srpna 1914,
- 2/ části dluhu onoho území německého, ke kterému postoupené území náleželo.

Tuto část bylo vypočítati na základě průměru tří finančních let 1911, 1912 a 1913 podle poměru, jaký byl mezi onou skupinou příjmů v postoupených územích a mezi obdobnými příjmy celé říše německé, o nichž Reparační komise uzná, že poskytují správnou míru poměrně platební schopnosti postoupených území.

Stanovení podílu jakož i způsobu splnění této povinnosti vyhraženo je Reparační komisi.

Toto rozhodnutí ze dne 18. listopadu 1924 č. 3007 /: Annexe 2125 A :/ stanovilo československý podíl na 242.879 zlatých marek.

O způsobu realizace tohoto podílu nebylo dosud rozhodnuto.

Rozdělení dluhů správních obvodů
roztržených novou státní hranicí.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký. :/

Pokud nové hranice státní určené mírovou smlouvou St. Germainskou a Trianonskou roztrhly správní obvod, který měl svůj vlastní řádně sjednaný dluh veřejný, převezme podle čl. 204 St. Germ. a 187 Trian. každá nová část onoho správního obvodu takovou část, tohoto dluhu, jakou jí přikáže Reparační komise podle zásad čl. 203 St. Germ. resp. čl. 186 Trian. této smlouvy, daných o rozvrhu dluhů státních. Podmínky provedení určí Reparační komise.

Za tím účelem vyžádala si Reparační komise označení správních obvodů novou hranicí rozdělených, jakož i data o jich zalidnění, ploše, poplatnosti aj.

V Československu jde tu o území převzaté od Rakouska na Vitorazsku a Valčicku v rozloze 0.951% plošné výměry a 0.660% obyvatelstva celé země Dolních Rakous, dále o území rozděleného Slezska. Z bývalé korunní země slezského připadlo Československé republice celé Opavsko v rozloze ... 55.658% se 42.556% obyvatelstva a z Těšínska pouze 55.647% plochy se 65.699% obyvatelstva původní části Těšínské.

Ministerstvo financí opatřivši za pomoci Státního statistického úřadu potřebná data, zaslalo je se svými připomínkami československé delegaci v Paříži, která na jich podkladě vypracovala pro Reparační komisi příslušnou zprávu. Po provedeném ještě dalším šetření podalo pak repartiční komité Reparační komise své návrhy Reparační komisi, která rozhodnutím ze dne 20. července 1924 č. 1901 návrhy ty schválila.

Podle tohoto rozhodnutí šlo o následující dluhy a jich rozdělení:

A/ Dluhy zajištěné na majetku ležícím z části na území republiky Rakouské a z části na území Československa.

1/ Obligační 4% ní dluh emise 1911 ve jmenovité hodnotě 18,900.000 zl. franků, vydaný pro místní dráhy dolnorakouské. Z výtěžku půjčky 18,265.310 bylo použito ... 24.480 K tj. 0.134 % na zřízení tratě tzv. Waldviertelbahn, která z úhrnné délky 91.3 km probíhá územím československým v délce 8.07 km tj. 8.839%. Pripadlo tudíž na Československo /: 8.839% x 0.134% :/ 0.118% tj. 2.230 K a na Rakousko 99.9882% tj. 18,897.760 K.

B/ Dluhy nezaložené.

Repartiční klíč byl vypracován na základě přímých daní předepsaných v letech 1911, 1912 a 1913 v rozdělených územích:

	Část rakouská:	Část československá:
Daň pozemková	23,968.259 K	295.097 K
Všeobecná daň výdělková	39,072.238 K	70.335 K
Výdělková daň podniků veřejně účtujících	90,984.756 K	55.820 K
Domovní daň třídní	2,826.873 K	41.799 K

Celkem	156,852.126 K	463.051 K
	99.706%	0.294%

1/ Zbytek býv. vnitřního dluhu dolno-rakouského k 1. listopadu 1918 ve výši 15.263 K.

Z toho připadá:

na Československo	0.294%	t.j.	45 K
na Rakousko	99.706%	t.j.	15.218 K.

2/ Dluh kontrahovaný v r. 1896 k úhradě běžných správních výloh země Dolních Rakous u Úvěrního ústavu pro Dolní Rakousy ve výši 1,400.000 K /: Dluh tento je zajištěn na zemské správní budově ve Vídni /: Z něho připadá na:

Československo	0.294 %	t.j.	4.116 K
Rakousko	99.706 %	t.j.	1.395.834 K.

3/ Dluh kontrahovaný v r. 1898 k úhradě správních výloh u Úvěrního ústavu pro Dolní Rakousy v částce 12,000.000 K. Z něho připadá na :

Československo	0.294 %	t.j.	35.280 K
Rakousko	99.706 %	t.j.	11,964.720 K.

Zemský správní výbor v Praze a Moravský zemský výbor v Brně shodly se pak o rozdělení dluhů připadajících na Československo. Podle této dohody převezme země Česká 54 % a země Moravská 46%.

Pokud jde o Slezsko, přiklonila se Reparační komise k náhledu, že země slezská nebyla rozdělena mírovou smlouvou St. Germainskou, nýbrž rozhodnutím Konference velvyslanců ze dne 28. července 1920 ⁺ a že tudíž otázka dluhů samosprávných korporací pod ustanovení čl. 204 St. Germ. nespadá a vyhradila úpravu těchto dluhů dohodě mezi Československem a Polskem. K této dohodě došlo smlouvou sjednanou ve Varšavě dne 23. dubna 1945. ⁺⁺

Pokud jde o poměr vůči Maďarsku, nedošlo až dosud podle čl. 187 mír. sml. Trian. ani k rozhodnutí Reparační komise, ani k mezistátní dohodě. O věci se však připravuje jednání s Maďarskem v souvislosti s otázkou rozdělení majetku rozdělených komitátů a obcí; lze doufat, že k tomuto jednání dojde v nejbližší době a že i tato otázka dotyčných dluhů bude v brzku vyřízena.

⁺ Srov.č. 20/1925 Sb.z. a n.

⁺⁺ Srov.č.56/1925 Sb.z. a n

Administrativní dluhy býv. Rakouska – Uherska
říše Německé a států německých.⁺

/: Píše vrchní odborový rada Emil Huml. :/

Kapitolu pro sebe tvoří ožehavá otázka pohledávek ze závazků vzniklých bývalým státům rakouskému, uherskému, býv. mocnářství Rakousko-Uherskému, pak říši Německé a německým státům. Pro úzký vztah našeho státu jako bývalé součástky monarchie Rakousko-uherské k ostatním jejím složkám mají pro nás ovšem hlavně význam závazky býv. erárů rakouského, uherského a společného.

Tyto závazky jsou jednak předválečné, tj. které vznikly před 28. červencem 1914, jednak válečné, tj. nastalé od tohoto dne až do skončení války.

O prvé kategorii ustanovuje čl. 203 /: předposl. odst.:/ St. Germ. a čl. 186 /:předposl. odst.:/ Trian takto:

"Vláda rakouská /maďarská/ je jediné zodpovědná za všechny závazky, sjednané před 28. červencem 1914 starou vládou rakouskou /uherskou/ pokud nejde o papíry rentové, bony, obligace, hodnoty a bankovky, o kterých se tato smlouva zmiňuje výslovně".

O druhé skupině pak praví čl. 205 /: posl. odst.:/ St. Germ. a 188 /:posl. odst.:/ Trian.: "Nynější vláda rakouská /maďarská/ sama jediná odpovídá za všechny závazky sjednané za války bývalou vládou rakouskou /uherskou/ mimo závazky z papírů rentových, bonů, obligací, hodnot a bankovek, o kterých mluví výslovně tato smlouva."

Závazky výslovně v mírových smlouvách zmíněnými, za něž nynější vlády rakouská a maďarská výlučně neodpovídají, míněny jsou předválečné dluhy zajištěné a nezajištěné /: čl. 203 St. Germ. a 186 Trian.:/, bankovky Rakousko-uherské banky /: čl. 206 St. Germ. a 189 Trian.:/ a evaluace státních statků /: čl. 208 St. Germ a 191 Trian. :/. Mírová smlouva užívá v cit. člancích pro slova „závazky sjednané“ v textu francouzském výrazu „engagements contractés“ a v textu anglickém „liabilities incurred“, kdežto pro slovo „dluhy“ má běžný výraz franc. „dettes“ resp. ang. „debts“.

Naproti tomu nebylo pro československou státní správu od samého počátku, kdy mírové smlouvy jí byly sděleny nijaké pochybnosti o tom, že ze závazků zmíněných v ustanoveních právě uvedených, tj. sjednaných či založených vládami /: nebo jejich orgány /: býv. Rakouska nebo býv. Uherska, ať jsou druhu jakéhokoliv, vyjma závazky výslovně vyjmenované /: z papírů rentových atd. :/, není československý stát ničím povinován.

Naproti tomu Rakousko a Maďarsko rovněž od prvopočátku odpírají placení těchto tzv. administrativních dluhů s odůvodněním, že slova engagements contractés mají na mysli jen dluhy řádně sjednané a založené, nikoliv však běžné dluhy a závazky, vzniklé z administrativní činnosti býv. státní správy.

Jsou to především válečné dodávky, válečné úkony, dlužné nájemné, nedoplatky služebních a pensijních požitků předpřevratových, deposita soudní a sirotčí, kauce, nezaplacené dodávky uhlí, věcí a práce státním úřadům, ztráty a poškození zásilek na drahách, a poštách, úrazové renty na drahách atd.

Z tohoto rozporu vznikla situace, že placení administrativních dluhů odmítají jak Československo a ostatní státy cessionářské, tak Rakousko a Maďarsko.

Československá vláda obrátila se spolu s ostatními cessionářskými státy memorandumem ze dne 7. dubna 1921 /Annexe 1220 b/ /: na tzv. rakouskou sekci Reparační komise ve Vídni se žádostí za rozhodnutí. Reparační komise decísi ze dne 17. března 1922 č. 1838 prohlásila, že "pokládá se za příslušnou pouze, aby za podmínek předepsaných mírovou smlouvou zabezpečila rozdělení jediné závazků sjednaných býv. císařstvím rakouským, které mají na

⁺ Srov. Článek Dra Hladkého ve Věstníku min.fin. č. 3, oddíl II část rev., str. 67 z r. 1928.

mysli čl. 203 a 205 St. Germ; břímě všech ostatních závazků naznačených v předposledním odstavci čl. 203 a v posledním odstavci čl. 205 St. Germ. spadá i na dále /: continue d'incomber :/ za podmínek práva obecného na republiku Rakouskou, která jsou touž právní osobou jako bývalé císařství rakouské, jest povinna sama zabezpečiti všechny závazky sjednané /: engagements contractés :/ císařstvím rakouským, ať jsou representovány titry nebo ne. Reparační komisi nepřísluší odhadnouti /: d'apprecier :/ ani jaké jsou to závazky ani jakou kvotou Rakousko z nich zavázáno /: tenue :/ bylo nebo nadále zavázáno je."

Tento výrok Reparační komise spočívá na právnickém posudku tzv. právního servisu. Reparační komise považuje tedy povinnost Rakouska ku placení zmíněných závazků za samozřejmou. Třeba, že se Reparační komise ohradila klausulí o příslušnosti, má přece toto prohlášení důležitý význam, ježto je to výrok vážné instituce, ustanovení mírových smluv znalé. Na zamítavé stanovisko vlády rakouské a maďarské nemělo však žádného vlivu.

Zde nutno přece připomenouti, že také mezi ustanoveními mírové smlouvy Versailleské o finančních povinnostech cessionářských států /: srov. zejména čl. 254 o převzetí dluhů a čl. 256 o nabytí majetku říše Německé /: není těmto státům, tedy ani státu československému uloženo převzít a platiti závazky sjednané nebo založené vládami /: nebo jejich orgány /: říše Německé a německých států.

Průběhem doby požadovali však různí věřitelé, dokonce i cizozemští, splnění svých pohledávek, vzniklých proti bývalému Rakousku, býv. Uhersku, býv. mocnářství Rakousko-uherskému či říši Německé a německým státům a opírajících se o závazky, jichž převzetí a plnění, jak výše vylíčeno, mírové smlouvy Československé republiky neuložily, přímo od státu československého.

Ježto pak hledíc k judikatuře soudů a Nejvyššího správního soudu vznikly pochybnosti, zda-li československé soudy a úřady mají v československém právním řádu dostatečnou oporu pro zamítání nároků v té příčině proti československému státu vznesených, bylo nutno ustanovení mírové smlouvy v tomto článku citované provésti vnitrostátně zvláštním zákonem. Byl tedy vydán zákon ze dne 23. června 1926 č. 156/29 Sb. z. a n. Ten stanoví /: v § 1:/, že československý stát není ničím povinován ze závazků vzniklých úmluvami vlád bývalého Rakouska, bývalého Uherska a bývalého mocnářství Rakousko-uherského nebo jejich orgánů, pokud jde o závazky, o kterých se mírové smlouvy zmiňují výslovně, jako jsou závazky z papírů rentových, bonů, obligací, hodnot a bankovek. Dále stanoví se, že československý stát není ničím povinován ani ze závazků vzniklých jmenovaným státům z jiných skutečností a že ustanovení tato platí obdobně o závazcích vzniklých říši Německé a německým státům.

Vzdor tomuto zásadnímu stanovisku rozhodla se vláda československá dobrovolně a s výhradou svého stanoviska k placení resp. k převzetí zaplacení některých závazků jmenovaných býv. vlád, za které československý stát neodpovídá. Stalo se to z vnitrostátních důvodů hospodářských, sociálních, humánních, z příčiny sekvity apod. a jen ve prospěch československých státních příslušníků bydlících na území republiky Československé.

Je to především zákon ze dne 9. října 1924, č. 236 Sb.z. a n., jímž byla vláda zmocněna převzít pohledávky z dodávek za doby války formou cesse oboustranně dobrovolné /: srov. čl. XX prov. nařízení č. 56/1925 Sb. z. a n. /:, kterou dosavadní věřitel /:dodavatel :/ podáním žádosti za převzetí a podpisem předepsaného prohlášení postupního československému státu nabídne. Převzme-li vláda postoupenou pohledávku, nastoupí na místo dosavadního věřitele jako nový věřitel stát československý, kdežto osoba původního dlužníka /: býv. vojenského eráru :/ se nezmění.

Zákon tento i když nedává úplatku v hotovosti, nýbrž jen ve zvláštních 3 % ních slosovateľných dluhopisech a toliko v poměru 50 Kč jmenovité hodnoty dluhopisů za 100 K pohledávky, přece jen vnesl do napjaté hospodářské situace značnou úlevu. Sluší jen poukázati k tomu, že žádosti za převzetí těchto pohledávek došlo přes pět tisíc, takže

finanční dosah zákona č. 236/1924 kalkuluje se ve státním rozpočtu na rok 1928 /: skupina IV. Správa státního dluhu § 1 pol. 12 /: částkou 500 milionů Kč jmenovité hodnoty dluhopisů, jichž súročení vyžádá si ročně přibližně 15 milionů Kč.

Maloživnostníkům, maloživnostenským družstvům, společenstvům a společnostem byly však poskytnuty na jejich pohledávky za státní dodávky býv. erárům zálohy v hotovosti, již v důsledku resoluce Národního Shromáždění, schválené dne 18. března 1919, tedy dávno před zákonem č. 236/1924, protože tito věřitelé býv. erárů jako hospodářsky nejslabší potřebovali pomoci přede všemi ostatními. Akci tuto tzv. "maloživnostenskou", provedla ministerstva národní obrany a obchodu za stálé součinnosti ministerstva financí. Zálohová akce tato vyžádala si celkového nákladu 5,742.000 Kč 50 h.

Dále nutno se tu zmíniti o §11 zákona ze dne 20. prosince 1922 č. 391 Sb. z. a n., o vyplácení záloh na jmění potřebných poručenců a opatrovanců československé státní příslušnosti, majících v tuzemsku řádné bydliště, jestliže jejich jmění dostalo se v důsledku válečných událostí z území Slovenska a Podkarpatské Rusi do ciziny.

Konečně sem patří i provedení usnesení ministerské rady ze dne 18. června 1925 č. 14619/25 /: výnos min. fin. ze dne 7. září 1925 č. 92299/25 – 19 /: o výplatě soudních deposit druhdy v hotovosti složených u berních úřadů na Slovensku a v Podkarpatské Rusi rovněž tuzemským československým příslušníkům v plném nominale i s úroky zálohou na účet maďarské vlády.

Mimo to byly z důvodů shora uvedených v jednotlivých oborech státní správy z části prozatímně, z části definitivně zařízeny různé platby např. placení pensí bývalým státním zaměstnancům rakouským, uherským a společným, kteří podle mírových smluv stali se státními příslušníky československými a ztratili proto nárok na vyplácení pensí Rakouskem nebo Maďarskem /: čl. 216 mírové smlouvy Saint Germainské a 199 mírové smlouvy Trianonské /: výplata služného a cestovného z doby předpřevratové československým státním zaměstnancům, kteří sloužili na území nyní československém /: oběžník ministerstva financí ze dne 5./7.1922 č. 106181/21 – 19 /:; placení úrazových ručebních rent v oboru správy železniční, splácení annuit československým melioračním fondem za býv. meliorační fond rakouský, placení nedoplatků služebních požitků předpřevratových zařízené výnosem ministerstva financí ze dne 5./7.1922 č. 106.181/25-19 apod.

Všecky tyto platby staly se s výhradou vyúčtování resp. uplatňování vůči zodpovědným státům při provádění příslušných ustanovení mírových smluv a nejsou zákonem č. 156/26 /: § 4 /: dotčeny.

Československé právní stanovisko tuto vylíčené bylo uplatňováno i před smíšeným rozhodčím soudem československo – maďarským, sídlícím v Haagu /: zřiz. podle čl. 239 lit. e/ Trian; jednací řád uveřejněn pod čl. 413 Sb. z. a n. ex 1922; lhůta k podání žalob skončila 31./12. 1923 /:, který se v rozsudku vydaném o žalobě československé firmy proti maďarskému státu za zasedání soudu v Bratislavě dne 17. listopadu 1927 pod č. 22 k tomuto stanovisku o nezodpovědnosti československého státu za tzv. administrativní dluhy býv. erárů v celém rozsahu přiklonil.

Oddělení 19. již od počátku své činnosti uplatnilo stanovisko, aby v oboru finanční správy nebyly placeny dluhy býv. erárů, které podle citovaných ustanovení mírových smluv jdou k tíži nynější vlády rakouské resp. maďarské. Proto několika oběžníky zařídilo, aby placení takovýchto dluhů bylo zastaveno.

Aby pak stát československý byl zabezpečen proti soudnímu vymáhání těchto dluhů, vypracovalo oddělení shora zmíněný zákon, č.156/1926 Sb. z. a n.

Soudní deposita složená v hotovosti na Slovensku a v Podkarpatské Rusi v době před převratem resp. před převzetím státních berních úřadů do československé státní správy.

/: Píše vrchní berní ředitel Jan Výborný. :/

Hotovosti složené na Slovensku a v Podkarpatské Rusi do soudních deposit /: deposita irregularia / nebyly podle uherských pokladních předpisů v pokladnách uschovány odděleně, nýbrž splynuly se státními penězi a bylo jich použito k běžné potřebě státní nebo byly jako pokladní přebytky odváděny do ústřední státní pokladny v Budapešti.

Otázka těchto deposit, jichž výši 23,749.127 K rak.uh. doznal i maďarský spojovací úředník při evaluaci státního majetku v Paříži, působila po převratu značné obtíže, ježto československá státní správa při převzetí dotyčných úřadů hotovostí těchto v pokladnách nenalezla.

Ježto ve směru tom nemohlo se docílití dohody s Maďarskem, ⁺/ bylo ministerstvo financí nuceno ze závažných důvodů v zájmu postižených vlastníků deposit učiniti vnitrostátní opatření. Stalo se tak přípisem ze dne 3. dubna 1925 č. 28662/25 – 19, kterým bylo ministerstvo spravedlnosti požádáno, aby podle své příslušnosti podalo ministerské radě příslušný, ministerstvem financí propracovaný návrh, aby tato deposita byla na požádání v plném nominále s příslušnými úroky vyplacena zálohou z československé státní pokladny československým státním příslušníkům bydlicím na na účet maďarské vlády a s výhradou dosavadního právního stanoviska československé vlády území Československé republiky.

Tento návrh ve schůzi ministerské rady dne 18. června 1925 schválen.

Výplata deposit děje se na poukaz příslušného československého soudu prostřednictvím generálního finančního ředitelství v Bratislavě a hlavního finančního ředitelství v Užhorodě.

⁺ Depositní úmluva č. 225/24 Sb.z. a n. se na deposita " v hotovosti " nevztahuje

Evaluace.

/: Píše vrchní berní ředitel Jan Výborný. :/

Mírové smlouvy uložily Československu jakož i ostatním cessionářským státům Polsku, SHS, Rumunsku a Itálii povinnost tzv. evaluace tj. ocenění státního majetku získaného československým státem na základě mírových smluv.

Podle čl. 208 mír. sml. St. Germainské a analogických článků 191 mírové smlouvy Trianonské a 256 mírové smlouvy Versailleské nabudou státy, kterým připadá území bývalého mocnářství Rakousko-uherského resp. říše a států německých, všech statků a všeho jmění vlády rakouské, uherské a německé, bývalé a nynější, pokud leží na jejich vlastním území.

Pod pojem statků a jmění bývalé vládě rakouské, uherské a německé, bývalé i nynější zahrnují citované články mírových smluv statky, které náležely starému císařství Rakousko-uherskému a podíl tohoto císařství na statcích, které byly společným majetkem mocnářství Rakousko-uherského resp. Německa, dále všechny statky koruny a soukromý majetek bývalé panovnické rodiny Rakousko-uherské a německé.

Naproti tomu zmíněné cessionářské státy nemohou požadovati ničeho ze statků a jmění vlády rakouské, uherské a německé, bývalé i nynější, ležících mimo jejich vlastní území. Zmíněných statků a majetku nezískaly cessionářské státy, vyjmajíc Rakousko, Maďarsko a Německo, zadarmo, nýbrž hodnota jich má býti vyceněna Reparační komisí, aby byla na tzv. reparačním účtě připsána k tíži státu nabývajícího a k dobru Rakouska, Maďarska a Německa na úhradu sum, které tyto státy dluhují jako náhradu z titulu reparací.

Podle citovaných článků odpočítá Reparační komise z hodnoty převzatých statků příspěvky, které k němu přímo přispěly autonomní korporace /: země, obce a jiná místní zřízení samosprávná :/, dále celý převzatý zajištěný dluh /: čl. 203, č. 1 mírové smlouvy St. Germainské a analog. čl. 186 Trianon :/, jakož i příslušný díl převzatého dluhu nezajištěného /: čl. 2 cit. článků 203 a 186 :/, který odpovídá podle mínění Reparační komise nákladům učiněným na statky a jmění dotýčným státem získané.

Bezplatně přecházejí statky a jmění zemí, obcí a jiných autonomních korporací, které nenáležely býv. mocnářství Rakousko-uherskému, dále školy a nemocnice z vlastnictví bývalého mocnářství Rakousko-uherského.

Mimo to se schválením Reparační komise mohou cessionářské státy nabýti bezplatně všech nemovitostí a jiných majetků, ležících v jejich územích, které náležely dříve království Českému, Polskému a Chorvatsko-Slavonsko-Dalmatskému, Bosně a Hercegovině, republikám Dubrovnické a Benátské jakož i okněžněným biskupstvím Tridentkému a Brixenskému, jejichž hlavní hodnota spočívá v dějinných upomínkách, které se k nim vztí. Pokud jde o Československo, bude o této kategorii statků blíže uvedeno v další stati tohoto pojednání.

--

Ocenění podle čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské.

Reparační komise přistoupila mimo jiné v první řadě ku provedení čl. 208 mírové smlouvy St. Germainské. Za tím účelem vydala rakouská sekce Reparační komise ve Vídni – jako první přípravu k ovaluaci – dotazník ze dne 27./7.1920 S.A.71-2. Když však byla rakouská sekce zrušena /: v říjnu 1921 :/, převzala Reparační komise v Paříži provedení dotýčných

článků mírových smluv sama a vydala dotazník nový a podrobnější ze dne 8./6.1921 č. 113/8/c.

Již tímto okamžikem vznikly pro ministerstvo financí úkoly nemalé a nebývalé, jednak tím, že hledíc k finančnímu rázu věci, převzalo soustředění a vedení celé akce, jednak tím, že bylo nezbytně třeba co nejúčinnějšího zásahu nejen proti vysokým cifrám ocenění vlády rakouské a maďarské, ale i proti jejich snaze oceniti i takové statky, které do evaluace vůbec nepatřily a jejichž evaluaci odmítáme. Jsou to tzv. statky sporné.

V prvé řadě bylo nutno stanoviti ve smyslu zmíněného dotazníku Reparační komise zásady pro soupis a ocenění převzatého státního majetku.

Za tím účelem svolalo oddělení několik meziministerských porad, kterých se účastnili též jako expertni univ. prof. Dr Krčmář, Dr Mildschuh, generální ředitel Zemské banky Dr Roos, a guvernér Národní banky čsl. Dr Pospíšil, aj.

Zásady tyto byly pak sděleny československé delegaci při Reparační komisi, jež jich použila k vypracování vlastního memoiru, který pak za souhlasu delegací rumunské, polské, jihoslovenské a řecké předložila Reparační komisi.

Lhůtu ku předložení oceňovacích elaborátů stanovila Reparační komise nejdéle do 31./12. 1921. Lhůta tato byla však později několikrát prodloužena.

Pak přistoupeno jednak dle přijatých zásad našich, jednak dle směrnic stanovených Reparační komisí k provedení prozatímních soupisů a ocenění v hrubých rysech, které provedla jednotlivá ministerstva ve svých oborech působnosti.

Na základě těchto soupisů a ocenění sestavilo oddělení prozatímní úhrný evaluační elaborát. Elaborát tento obsahoval majetek, jehož nabýváme za úplatu a majetek, jehož nabýváme zdarma podle výslovného ustanovení čl. 208 odst. 8 č. 1, 2 a 3 a odst. 9.

Jsou však ještě majetky, které nehodláme vůbec oceňovati např. silnice, regulace řek, dále majetky, které mají např. jen cenu historickou, ale jsou jinak bezcennými a pasivními. Tyto majetky byly vykázány ve zvláštních seznamech. Jsou dále majetky, u nichž poměr vlastnický je pochybný nebo sporný.

--

Evaluační komité.

Reparační komise pověřila oceněním státního majetku finanční service. Na jeho návrh zřídila Reparační komise zvláštní komité tzv. evaluační složené z odborníků, které by sice nerozhodovalo o otázkách čl. 208 St. Germ. s platností konečnou, nýbrž by vypracovalo návrhy, jež by se staly podkladem úvah v lůně finančního servisu.

Komité toto pozůstávalo z člena francouzského /: Schweitzer zároveň jako předsedy /:, anglického /:Townend, později First /:, italského /: Righetti, kterého pro evaluaci podle čl. 191 Trian. vystřídal Bosselli /: a společného, který zastupoval Československou republiku, Rumunsko, Polsko a království SHS. Byl jím po celou dobu ministerský rada Ing Pavel Koller z československého ministerstva železnic.

Evaluační komité nejdříve stanovilo zásady, podle kterých se bude při evaluaci podle zmíněného již dotazníku Reparační komise řídit. Tak zejména :

1/ Rozhodující bude početní stav a jakost odevzdaných majetků v době faktického převzetí /: vojenské okupace apod. /: území, na němž se statek /majetek/ nalézá.

2/ Jest stanoviti onu základní cenu za postoupené statky, kterou mají pro cessionářský stát. Tuto cenu bude stanoviti dle případů buď:

- a) penízem, který by se dosáhl prodejem postoupeného statku,
- b) dle výnosu,
- c) sumou pořizovací,
- d) sumou vyplývající z použití ostatních všech způsobů dle povahy případu v úvahu přicházejícího. V žádném případě suma uznaná dluhem nebo uvěřená nemůže býti

nižší než cena, které by se docílilo od obezřetného kupce na trhu; může být stanovena tržní cena. Cena tato má být cenou z r. 1914 a je samozřejmé, že jde zde o postup rakouských statků, že tato má být hledána na trhu rakouském.

3/ Základem mají být hospodářské poměry předválečné v r. 1914 a odhad má být vyjádřen ve "zlatých" korunách předválečných.

Přechod na ceny definitivní /koeficient zlata apod./ má být proveden až po skončení evaluace k r. 1914.

Evaluační komitě rozdělilo převzatý majetek ve 14 kategorií a to :

- I. Státní budovy /: čítaje v to příslušenství zahrady, dvory a stavební místa :/.
- II. Zemědělské statky a jiné pozemky.
- III. Lesy /: pokud tvoří část zemědělských statků současně s těmito :/.
- IV. Doly /: také lomy, solné doly apod.:/.
- V. Železnice /: incl. všechna zařízení železniční :/.
- VI. Mosty a silnice.
- VII. Přístavy, vodní cesty, průplavy.
- VIII. Technické zařízení telegrafů a telefonů.
- IX. Vojenský majetek.
- X. Majetek kulturní, musea, knihovny apod.
- XI. Státní závody /: tabákový monopol, saliny a pod :/.
- XII. Kancelářské zařízení a jiný mobiliář.
- XIII. Pohledávky, právní nároky /: pokladní hotovosti :/.
- XIV. Různé.

Především bylo nutno provedený soupis a prozatímní evaluaci nově přizpůsobiti vyličeným zásadám evaluačního komitě.

Po překonání značných potíží a obsáhlé korespondence, jak se súčasnými ministerstvy, tak i s vlastními podřízenými úřady, mohlo oddělení zaslati československé delegaci při Reparační komisi přípisem ze dne 10./3.1922 č. 27.881/521 československý evaluační elaborát. Některé detaily jakož i francouzský překlad elaborátu byly pak odeslány do Paříže přípisem ze dne 15./5. 1922 č.552833/1031.

Statky, o nichž se domníváme, že přešly na Československou republiku bezplatně, mezi něž počítáme všechny školy a nemocnice a nikoliv jen c.a k., nebyly vůbec oceňovány.

Pokladní hotovosti státních peněz vykázány v korunách papírových z toho důvodu, že pozůstávaly z bankovek, z nichž každá má, resp. měla jen takovou hodnotu, jež odpovídá kvotě náhrady, kterou při likvidaci aktiv Rakousko-uherské banky za ně obdržím. Převzaté drobné peníze nemohou být v důsledku ustanovení čl. 207 mírové smlouvy St. Germainské, předmětem vycenění.

Evaluační komitě započalo pak vlastní evaluační práci srovnáváním výkazů státních statků, jež byly předloženy jednak cessionářskými státy, jednak Rakouskem a vyhotovilo seznamy diferencí, které pak musily být vysvětleny, resp. původní elaboráty doplněny.

Rozhodnutím Reparační komise ze dne 6./2. 1923, č. 2374 byly stanoveny definitivní termíny pro předložení

a/ povšechných zásadních otázek na 28. únor 1923;

b/ inventářů pro jednotlivé kategorie /: vyjímajíc kategorii XIII; pohledávky a práva :/ na 15. března 1923 a

c/ seznam majetků kat. XIII. na 15. dubna 1923.

--

Předběžná jednání s Rakouskem.

Hledíc k velmi značným rozdílům mezi československým a rakouským oceněním, bylo na příslušný návrh evaluačním komitě rozhodnuto, aby nesrovnalosti tyto byly jednáním s rakouskou vládou odstraněny, aby evaluační jednání v Paříži mohlo být zkráceno, resp. zjednodušeno.

Jednání tato, podle rozhodnutí evaluačního komitě měla mít jedině ten účel, s experty rakouskými zkoumat nesrovnalosti v jednotlivých oceňovacích elaborátech, dále připravit dokumentaci a potřebná vysvětlení pro ocenění; neměla se však týkat ocenění samého.

K těmto jednáním ve Vídni došlo o majetku

- 1/. kat. II-III /: velkostatky a lesy :/ ve dnech od 12.-15. března 1923 s výsledkem negativním;
- 2/. kat. VIII /: pošty, telegrafy a telefony:/ ve dnech od 19. března do 14. dubna 1923, kde v některých bodech došlo ku vysvětlení, které mělo za následek částečné snížení rakouské evaluace;
- 3/. kat. V /: železnice :/ od 22. března 1923 s výsledkem celkem negativním;
- 4/. kat. XII. /: mobiliáře :/ ve dnech od 22. do 26. března 1923, kde došlo k vysvětlení různých otázek;
- 5/. kat. XI /: tabákový monopol :/ v době od 8. dubna do 13. dubna 1923; získáno různého vysvětlení a
- 6/. kat. IX. /: vojenský majetek :/, kde rovněž byly některé difference vysvětleny.

Poněvadž při těchto předchozích jednáních vyskytly se různé potíže, bylo od nich upuštěno a jednalo se pak pouze před evaluačním komitě.

--

Jednání v evaluačním komitě. Evaluační komitě po skončení přípravných prací, zejména po provedení srovnání došlých oceňovacích elaborátů a po obsáhlém šetření a zkoumání diferencí a připomínek a po jejich odstranění resp. vysvětlení prostřednictvím delegací při Reparační komisi, přistoupilo pak k vlastní práci tj. k evaluaci.

Především provedlo výslech expertů vyslaných do Paříže pro jednotlivé kategorie a to nejen výslech expertů samotných, ale i výslech kontradiktorní s experty rakouskými. Svízelná jednání tato zejména u nejdůležitějších kategorií protáhlo se na delší dobu. Byla konána pro každou kategorii postupně pro všechny cessionářské státy /: Československo, království SHS, Rumunsko, Polsko a Itálii :/.

Po skončení těchto výslechů bylo dále jednáno v lůně evaluačního komitě samého a pak došlo k prohlášení ocenění. Ocenění tato nestala se téměř v žádném případě jednomyslně, nýbrž pouze většinou, pozůstávající zpravidla z členů francouzského a anglického proti skoro pravidelnému minoritnímu votu člena společného /: ing Kollera :/ do vysokého ocenění a člena italského, do ocenění nízkého. U ocenění dolů se dokonce stalo, že každý ze čtyř členů evaluačního komitě dospěl k jinému ocenění.

Pro obsáhlou evaluační jednání v Paříži není možno zde zabývat se podrobně jednotlivými kategoriemi státního majetku, dlužno proto jen stručně se o nich zmíniti.

Kategorie I /: administrativní budovy :/. Šlo celkem o 351 budovu administrativní a 217 budov věnovaných; mimo 117 budov školních, odhadnutých námi pouze pro vnitřní potřebu, ježto ocenění jich odmítáme.

Kategorie II /: zemědělské statky a jiné pozemky :/ a

Kategorie III /: lesy :/

Jde o tyto statky /: exh. č. 27. 587/521-22-odd.19 :/.

- 1/. Státní : Bohumín, Kladruby n/L. a kamerální les v Jindř. Hradci.
- 2/. Býv. panovnické rodiny Habsburko-Lotrinské: Brandýs n.L., Bezno, Smiřice s Cerekvicí, Nedělišťem, Světy s cukrovarem, Hodonín s Pavlovicemi, Zákupy-

Police, Ploškovice, Zvoleněves s cukrovarem, Buštěhrad, Tachlovice, Kácov, Korunní Poříčí, Bystré a Toskánský palác na Hradčanech.

- 3/ Členů býv. panovnické rodiny: Ostrov, Židlochovice, Frýdek a část býv. těšínské komory, Ivanovice na Moravě, Wolfshof na Vitorazsku, Olomouc, Konopiště a Chlumec u Třeboně.

Velkostatek Ivanovice byl později vyloučen na základě nálezu Nejvyššího správního soudu v Praze ze dne 31. října 1923, č. 15229/23 na stížnost Ruprechta korunního prince bavorského a společníků z důvodu, že matku stěžovatelů Marii Terezii Wittelsbachovou, býv. vlastníci Ivanovic, provdáním se v r. 1868 za vévodu Ludvíka bavorského, potomního krále Ludvíka III. bavorského, otce stěžovatelů, lze v důsledku toho sňatku považovati za vystoupilou z panovnické rodiny rakouské.

Jako statky sporné byly vykázány: Jáchymov, Blatno, Brandýs n.L. a Tachlovice: když však nebylo možno spornost jich s úspěchem obhájit, musilo býti od požadavku bezplatného převodu upuštěno, stejně jako u dále uvedených zámek, mimo Zákupy, Ploškovice a Ostrov. Leč i tyto tři zámky evaluační komitě nenavrhl Reparční komisi k bezplatnému převodu z titulu posl. odst. čl. 208 St. Germ. z nedostatku podmínek předepsaných cit. ustanovením.

Kategorie IV /: doly, lomy, solné doly apod. :/

Jde o následující doly na:

- 1/ hnědé uhlí v Mostě,
- 2/ uranovou a radiovou rudu v Jáchymově,
- 3/ stříbro a olovo v Příbrami a
- 4/ kutiska býv. rak. eráru na čsl. území.

Kategorie V /: železnice :/ je nejdůležitější částí převzatého státního majetku, spadající do oboru ministerstva železnic. Podle výpočtu Reparční komise jde na území československém celkem o 33 drah v délce 9.700,9 kolejových kilometrů podle stavu ze dne 31. července 1914.

Kategorie VI /: mosty a silnice :/.

Jde o následující počet silničních mostů: v Čechách 335, na Moravě 79, ve Slezsku 178, celkem 592. Dále sem spadají státní silnice v délce : v Čechách 4.273 km, na Moravě 1.034 km, ve Slezsku 423 km, na Vitorazsku 11 km, celkem 5.741 km. Z počtu toho postavil výhradně býv. stát 28.8 % a za pomoci autonomních korporací 71.2 %.

Kategorie VII /: přístavy, vodní cesty a průplavy :/.

Pro náš stát mohly by přijíti v úvahu pouze regulační práce prováděné za účelem splavnění řek a práce kanalizační na splavných řekách a to: na Vltavě, severně od Českých Budějovic až do Mělníka, na Labi, od Jaroměře až ke hranici Německa, s výjimkou části Vltavy od Prahy a Labe od vtoku Vltavy, které dlužno podle mírové smlouvy považovati za řeky mezinárodní; dále na řece Moravě a Dyji, pokud tvoří přirozenou hranici mezi Československem a Rakouskem a na Odře od vtoku Opavice. Ostatní řeky jsou ve správě autonomních korporací /: exh. č. 21.454/24-19 :/.

Ocenění této kategorie mimo administrativní budovy na státních řekách rovněž odmítáme z důvodu, že jde o statek veřejný.

Kategorie VIII /: pošty, telegrafy a telefony :/.

Kategorie IX /: vojenský majetek :/ spadá do oboru ministerstva národní obrany, které provedlo soupis odděleně podle majetku býv. c.k. eráru a majetku c.a k. společného eráru. Ocenění provedlo evaluační komitě společně s c. a k. majetkem spadajícím pod ustanovení

čl. 191 mírové smlouvy Trianonské za účasti delegátů rakouských a maďarských, takže při ocenění podle čl. 191 Trianonské jednalo se pouze o majetku honvédsském.

Kategorie X /: majetek kulturní, musea, knihovny apod. :/.

Dle rakouských reklamací by sem spadaly:

1/ Umělecké předměty /: ponejvíce obrazy /, které býv. erár zapůjčil různým školám, museím a institucím a

2/ knihovny: universitní v Praze a v Brně, dále německé techniky v Brně a studijní knihovna v Olomouci.

O tomto majetku trváme na stanovisku, že přechází bezplatně, co příslušenství škol.

Kategorie XI. Státní závody /: tabákový monopol, soliny apod.:/ pokud jde o Československo, spadají sem tabákové továrny: Budišov, České Budějovice, Hodonín, Jáchymov, Jihlava, Lanškroun, Nový Jičín, Písek, Sedlec, Šternberk, Svitavy, Tábor a Tachov, včetně inventářů; zásob a surovin a tovarů převzatých čs. finanční správou. Dále úřady prodeje tabáku: v Brně, Olomouci, Plzni a v Praze.

Kategorie XII /: Kancelářská zařízení a jiné mobiliáře :/. Sem spadají zařízení kanceláří státních úřadů, mobiliáře zámků /: oceněných v kat. II "/ a dle rakouských reklamací i 28 gobelínů a 242 obrazů Pražského hradu.

Kategorie XIII /: pohledávky, právní nároky a pokladní hotovosti :/. Sem spadají pohledávky vzniklé zejména ze záloh a z půjček poskytnutých proti vrácení býv. státní správou z různých titulů četným korporacím a osobám fyzickým, dále různá práva býv. rak. eráru a státní hotovosti, nalezené v pokladnách v den převzetí.

Ocenění této kategorie náleží pro různost otázek v ní přicházejících k nejobtížnější části evaluační.

Kategorie XIV /: různé :/. Pokud jde o Československo, spadal by sem majetek, jehož ocenění bylo během evaluačního jednání z různých důvodů /: sporný majetek :/ zatím odloženo.

--

Sporný majetek. Během evaluačního jednání v Paříži vyskytly se v otázce ocenění některých druhů státního majetku různé názory o výkladu příslušných ustanovení mírové smlouvy a to jak se strany jednotlivých členů evaluačního komitét, tak i se strany cessionářských států. V důsledku toho nedospělo se o tomto sporném majetku k dohodě.

Sem patří zejména :

1/ Školy a nemocnice /: tj. všechny školy, c.k., c.a k. a král. uherské a nikoliv jen školy mocnářství Rakousko-uherského tedy c.a k. školy :/.

2/ Veřejný majetek jako: silnice, mosty a splavnění řek.

3/ Universitní knihovny /: srov. kategorie :/.

4/ Archivy.

5/ Daňové nedoplatky a nedoměrky.

6/ Býv. místodržitelství tiskárna v Praze.

Mimo tento sporný majetek jsou tu ještě další dosud nerozhodné otázky zejména:

1/ vojenského armističního materiálu a s ním související otázky válečné kořisti,

2/ výhradních kutisk a

3/ práva nápadu státu na soukromé železnice.

--

Statky, jichž hlavní hodnota spočívá v dějinných upomínkách.

Jak již bylo na počátku uvedeno, mohou cessionářské státy, tedy i československý stát, nabýti bezplatně ve smyslu ustanovení posl. odst. čl. 208 St. Germ. /: analog. čl. 191 Trian. / - ovšem se schválením Reparační komise – všech nemovitostí, které

1/ leží na jeho území

2/ náležely dříve království Českému a

3/ jejichž hlavní hodnota spočívá v dějinných upomínkách, které se k nim vztí.

Na základě tohoto ustanovení uznalo evaluační komité z československých reklamací bezplatný převod pouze

1/ Pražského hradu s příslušnými pozemky a budovami,

2/ hradu Karlštejna a

3/ obory ve Hvězdě.

O zámcích a komorních statcích neuznalo evaluační komité, že by jejich hlavní cena spočívala v historických upomínkách, hájíc stanovisko, že historické upomínky pouze lokálního rázu nemohou být rozhodující.

--

Ocenění podle čl. 191 mírové smlouvy Trianonské.

Po skončení evaluace rakouské, přistoupilo evaluační komité ku provedení analogického článku 191, mírové smlouvy Trianonské.

Oddělení 19 zařídilo u všech ostatních resortů a ministerstvu podřízených úřadů soupis státního majetku převzatého od Maďarska na Slovensku a Podkarpatské Rusi a to podle týchž zásad, jichž bylo použito pro ocenění majetku rakouského, na podkladě zmíněného dotazníku Reparační komise z r. 1921 vydaného pro čl. 208 St. Germ.

Lhůta ku předložení evaluačního elaborátu stanovená do 15. ledna 1924 byla na žádost Maďarska prodloužena. Ježto i s naší strany soupis majetku narážel na značné překážky zaviněné zejména tím, že československá státní správa neměla po ruce potřebných dat a spisů, musila být dříve navázána jednání s Maďarskem o vydání potřebných pomůcek.

Evaluační komité byvši jak s Maďarska tak i se strany cessionářských států o těchto potížích vyrozuměno, obrátilo se na Reparační komisi, která rozhodla, aby evaluační komité během měsíce prosince 1924 se pokusilo dohodnouti se se všemiúčastněnými státy o rychlém skončení jejich prací spojených s evaluací maďarských statků a aby za tím účelem svolalo poradupertů těchto států, buď do Paříže nebo Budapešti. Evaluační komité rozhodlo se pro jednání v Budapešti na den 15. prosince 1924. Jednání v Budapešti konala se za účasti všech členů evaluačního komité z Paříže a expertů všech cessionářských států, vyjma Polska, jehož experti se nedostavili, ve dnech od 15. do 17. prosince 1924. Za ministerstvo financíúčastnil se tohoto jednání berní ředitel Výborný.

Výsledkem jednání bylo stanovení jednak pořadí jednotlivých kategorií majetku, jednak lhůt pro zodpovědění nově vydaných dotazníků a pro podání evaluačních elaborátů, dále stanovení dnů, ve kterých budou jednotliví experti v Paříži vyslechnuti. S naší strany byly veškeré vzájemně dojednané lhůty přesně dodrženy.

--

Jednání v evaluačním komitété. Zodpovědění dotazníků rozdaných na konferenci v Budapešti a předkládání evaluačních elaborátů jednotlivých kategorií dělo se s československé strany přesně podle přijatého programu.

Stanovisko naše k různým evaluačním otázkám, zejména pokud jde o tzv. "sporný majetek" /: o němž je podrobněji pojednáno u čl. 208 St. Germ. ./ zůstalo i při evaluaci podle čl. 191 mír. sm. Trian. nezměněno.

Za této situace přistoupilo evaluační komitété k evaluaci jednotlivých kategorií, podle programu stanoveného v Budapešti.

Kategorie III /: lesy ./, která byla pak spojena s kateg. II. /: velkostatky ./ . Sem spadají :

I. A. Velkostatky a lesy státní :

1/ Žarnovice	o rozloze	35.560 ha
2/ Bánská Bystřice -"		92.562 ha
3/ Liptovský Hrádek -"		69.178 ha
4/ Solný Hrad	-"	37.035 ha
5/ Užhorod	-"	110.146 ha
6/ Buština	-"	113.715 ha
7/ Rachovo	-"	132.073 ha.

B. Velkostatky býv. rak. uh. panovnického rodinného fondu:

8/ Holič	o rozloze	7.914 ha
9/ Sasťín	-"	6.511 ha

II. Velkostatky členů býv. rak. uh. panovnické rodiny:

10/ Viglaš - /: býv. arciv. Bedřicha ./
o rozloze 24.232 ha.

11/ Topolčánky /: býv. arciv. Josefa ./
o rozloze 12.609 ha.

III. Státní podíl na čistém výnosu kompossessorátního velkostatku Podzámok Oravský o rozloze 9.469 ha.

Kategorie VIII /: pošty, telegrafy a telefony ./ . Soupisem a oceněním zabývalo se ministerstvo pošt a telegrafů.

Kategorie V /: železnice ./ . Soupis a ocenění provedlo ministerstvo železnic. Jde celkem o 55 drah v délce 3396 kolejových kilometrů.

Kategorie IV /: doly a hutě ./ . Soupisem a oceněním zabývalo se ministerstvo veřejných prací. Sem spadají:

- 1/ Doly na zlato a stříbro v Báňské Štavnici.
- 2/ Doly na zlato a stříbro v Magurce.
- 3/ Doly na zlato a stříbro v Zlaté Idě /: Aranyida ./.
- 4/ Doly na zlato a stříbro v Kremnici.
- 5/ Doly na železnou rudu v Rožnavě.
- 6/ Doly na železnou rudu v Železníku.
- 7/ Státní elektrolytický ústav v Báňské Bystřici.
- 8/ Státní železářny a ocelárny v Podbrezové.
- 9/ Vysoké pece v Tisovci.
- 10/ Opálové doly v Dubníku.

11/ Naftové doly ve Gbelech.

12/ Kutiska býv. uherského státu v území československém a

13/ kamenný lom v Děvině.

/: Doly na sůl v Solnohradě a v Marmarožské Solotvině byly evaluovány v kategorii XI: monopoly :/.

Kategorie VI /: mosty a silnice :/. Jde o silnice :

1/ na Slovensku v délce 1.963.528 km,

2/ na Podkarpatské Rusi v délce 524.063 km a

o 170 mostů, jež byly po sestátnění silnic přestavěny.

Kategorie VII /: vodní cesty a přístavy :/. Pokud jde o Československo spadaly by sem regulace toků :

1/ Dunaje, tvořící část hranice mezi Československou republikou a Maďarskem, který je však prohlášen za řeku mezinárodní.

2/ Tisy,

3/ Váhu a

4/ Moravy.

Dále přístav v Bratislavě.

Kategorie I. /: administrativní budovy :/ Sem spadá 396 státních budov. Soupis školních budov celkem 532 byl proveden pouze k účelům informačním, ježto evaluaci jich zásadně odmítáme. /: srov. "Sporný majetek"/.

Kategorie XI /: státní závody, monopoly :/. Sem spadají:

I. Továrny na tabák: Báňská Štavnica, Bratislava, Košice, Mukačevo, Smolník a Spišská Bělá.

II. Úřady nákupu tabáku: Nové Zámky a Nagytarkány.

III. Úřady prodeje tabáku: Beregzás, Bratislava, Košice a Zvolen.

IV. Mincovna v Kremnici.

V. Solné doly v Marmarožské Solotvině a Solnohradu u Prešova.

VI. Lihovar v Leopoldově.

Kategorie X a XII /: majetek intelektuální – knihovny, musea aj. / a mobiliáře.

Kategorie XIII /: pohledávky a práva :/. Pro tuto kategorii platí totéž, co bylo již řečeno při téže kategorii podle čl. 208 St. Germ. s výjimkou soudních a jiných administrativních deposit, složených v době před převzetím státních úřadů do československé státní správy. Deposita v hotovosti /: deposita irregularia :/ splynula totiž podle pokladních předpisů uherských se státními penězi vůbec, kterých pak býv. uherská státní správa použila pro své účely: buď byly odvedeny Ústřední státní pokladně anebo bylo jich použito ku běžným výplatám. Výplaty těchto depositních hotovostí děly se pak z peněz státních. Naproti tomu v zemích získaných od Rakouska soudní deposita, složená v hotovosti byla vedena zvláště a nesmělo se jich podle pokladních předpisů rakouských použít k jiným účelům, takže v den převzetí státních úřadů československou státní správou, peníze ty skutečně v pokladnách byly. Československá státní správa tedy nepřevzala na Slovensku a Podkarpatské Rusi hotovosti druhdy do deposit složené; pokud byly při převzetí berních úřadů nalezeny nějaké státní hotovosti vůbec, byly jen celkem nepatrnou částí zmíněných deposit v hotovosti. Z důvodu toho vykázalo ministerstvo financí k evaluaci této kategorie na podkladě soupisem docílených výsledků,

výsledek negativní. Evaluační komité ocenilo však přes to pohledávky a převzaté pokladní hotovosti, ponechavši otázku srážky soudních deposit v hotovosti, Československem nepřevzatých, - jichž značná výše jdoucí do milionů, byla uznána i maďarskými funkcionáři v Paříži, rozhodnutí finančního servisu. Jednání o těchto otázkách před evaluačním komité v Paříži účastnil se ministerský rada Dr Hladký s berním ředitelem Výborným.

Kategorie XIV. /: různé :/. Maďarská vláda dodatečně reklamovala ocenění různých pozemků lázeňských stanic, lomů v Lučenci, Hainanče a ve Feketehegy, katastrálních map /: prodejních výtisků :/ a záloh ze zápůjček poskytnutých býv. uherskou vládou společností Košicko-bohumínské dráhy. Evaluační komité přihlíželo pouze částečně k těmto reklamám a většinou hlasů ocenilo zmíněné reklamace částkou, která je nepatrným zlomkem ocenění maďarského. Reklamaci o Košicko-bohumínské dráze vyloučilo vůbec.

--

Železniční vozidla.

Posléze pověřila Reparační komise evaluační komité rozhodnutím ze dne 31. března 1925 č. 95 oceněním železničních vozidel převzatých od Rakouska a Maďarska podle čl. 208 St. Germ a 191 Trian., jichž evaluace byla z kategorie V /: železnice :/ vyloučena.

Mimo vozidla spadají sem i jiná zařízení jako:

sněžové pluhy, vozidla býv. vojenských drah, udržovací pomůcky, modely, výkresy atd.

Pozdějším rozhodnutím Reparační komise bylo evaluačnímu komité svěřeno i ocenění vozidel převzatých na Hlučínsku od Německa podle čl. 256 mírové smlouvy Versailles.

Proti ocenění většiny evaluačního komité podali, jak obvykle, minoritní vota: společný člen do vysokého a italský do nízkého ocenění.

--

Článek 256 mírové smlouvy Versailleské.

Sem spadá majetek státní nalézající se na území připadlém podle čl. 83 mír. sml. Vers. Československému státu, zvané krátce Hlučínsko a sice :

A. říše německé:

- 1/ pošty, telegrafy a telefony,
- 2/ železnice a
- 3/ celní úřady.

B. státu pruského:

- 4/ četnictvo a policie,
- 5/ škola a
- 6/ správa katastru.

Majetku panující rodiny německé nebo jejích členů, na Hlučínsku není. –

Území Hlubčicka, jehož přivtělení k státu našemu bylo podle čl. 83 Versailleské podmíněně proponováno, nebylo provedeno; zůstalo Německu dále.

Evaluaci tohoto majetku – vzhledem k jeho menšímu rozsahu - /: evaluací touto je dotčeno hlavně Polsko :/ zabýval se Finanční service, vyžádav si nejdříve prostřednictvím Reparační komise ocenění od Německa a od státu našeho.

Nejvýznamnějším majetkem jsou tu dráhy, vesměs jednokolejné sekundární.

1/ Trati v provozu:

a/ Chuchlená-Opava /: stará říšská hranice :/ úsek od km 10.59 do km 26.780 Ratiboř – Opava /: vystavěná asi r. 1895 :/ v délce 16.188 km,

b/ Kravaře – Hlučín /: vystavěná asi r. 1908 :/ v délce 14.280 km

celkem 30.568 km.

2/ Trati nedostavěné :

c/ Trať Annaberg – Petřkovice, stavěná v r. 1915/16 opatřená svrškem v délce ...6.030 km,

d/ trať Petřkovice – Hlučín nedostavěná v r. 1915/1916 asi ze 40 %

hotová v délce5.460 km

Za účelem čsl. ocenění byl sjednán postup na poradě konané dne 30. ledna 1921 u ministerstva železnic, jíž se účastnil z ministerstva financí ministerský rada Dr Hladký; postup tento vláda naše ve svém zasedání dne 9. února 1921 schválila. Ocenění provedeno v korunách československých, kdežto německé ocenění je ve zlatých markách. Po delším jednání vedeném finančním servicem, jednak s naší státní správou prostřednictvím československé delegace při Reparační komisi, jednak s Německem, předložil finanční sevice Reparační komisi návrh ocenění německého ve zlatých markách, a návrh ocenění československého v Kč. Ocenění vozidel /: čl. 371 Versail. :/ bylo provedeno evaluačním komitétem současně s vozidly rakouskými a maďarskými. Proti ocenění ve zlatých markách byly podány s československé strany námitky.

S oceněním majetku na Hlučínsku souvisí přirozeně i ocenění předválečného dluhu, který československá republika musí podle mírové smlouvy převzít a který je vyjádřen v markách papírových. Jde o dluh říše a státu pruského v stanovené kvotě 3,591.000 marek. Finanční service navrhl Reparační komisi přepočítání na zlaté marky dle průměrného kursu z roku 1920, tj. 15 marek papírových = 1 zlaté marce, která návrh tento rozhodnutím z 18. listopadu 1924, č. 3007 schválila a stanovila kvotu připadající z výše uvedeného dluhu na Československou republiku částkou 242.879 zlatých marek.

Proti ocenění železnic byly podány námitky. Pokud jde o ostatní majetek trváme na ocenění svém, které bylo vyjádřeno v korunách československých.

Reparační komise rozhodnutím č. 91 pověřila pp. de Peystera a Colighera prozkoumáním návrhu finančního servicu, zejména zda-li bylo při evaluaci hlučínského majetku použito stejných zásad, na jakých byla provedena evaluace rakouského a maďarského majetku. Finanční service předložil pak zprávu o evaluaci Hlučínské /: Annexe 2346 B/, o níž však Reparační komise definitivně dosud nerozhodla. Provisorní cifra byla připsána k tíži Československé republiky na účtu Německa.

.....Závěr. Evaluace převzatých státních statků je v přímé souvislosti s oceněním převzatých dluhů a závazků, od něhož bude záviseti její konečné vyřešení.

Evaluační komité skončivši svůj úkol, podalo své návrhy Reparační komisi, která – jak již podotknuto u čl. 256 mírové smlouvy Versailleské, pověřila pp. de Peystera a Colighea podáním návrhů finančnímu servicu. Jmenovaní své návrhy již podali.

Podle mírové smlouvy přísluší konečné rozhodnutí Reparační komisi, která však usnesením ze dne 14. ledna 1927 č. 3424 otázku tu přenechala jednání a dohodě spojeneckých vlád, mezi níž náleží i vláda československá. K jednání tomu až dosud nedošlo.

Přechod vlastnictví
býv. erárů na československý stát.

/: Píše vrchní berní ředitel Jan Výborný. :/

Samostatný bod po bodu 7 /evaluace/.

Ustanovení čl. 208 St. Germ., 191 Trian. a 256 Vers. o přechodu vlastnictví všech statků a majetku byla vnitrostátně provedena zákonem č. 354/21 Sb. z. a n. Podle tohoto zákona byl proveden knihovní převod nemovitého majetku na československý stát.

Podle § 2 cit. zák. rozumí se statky a majetkem veškerý majetek nemovitý i movitý, zahrnujíc v to majetková práva i pohledávky. Pohledávky považují se za československý majetek tehdy, má-li dlužník své bydliště na československém území /: srov. § 4 č. 6 exek. řádu příp. § 4 č. 6 exek. řádu příp. § 2 zák. čl. LX z r. 188 o exekuč. řádu ve znění § 32 zák. čl. LIV z r. 1912 o uvedení v platnost zák. článku I. z r. 1911 :/.

Vláda rakouská a maďarská přihlásila pohledávky tyto, pokud jí byly známy k evaluaci v kategorii XIII /: zpráva a pohledávky :/ podle čl. 208 St. Germ. resp. čl. 191 Trian.

Ježto mnoho těchto pohledávek nebylo československé státní správě známo a se strany rakouské bylo namítáno, že vypisování z dotyčných spisů způsobilo by rakouské státní správě mnoho práce a výloh, opatřilo si oddělení 19 v únoru 1928 potřebná data v rakouském ministerstvu pro finance ve Vídni. Od Maďarska byla data vyžádána na základě úmluvy o spisové rozluce ze dne 3. června 1927 č. 160 Sb. z. a n. z r. 1927. Dosud však vydána nebyla. Za účelem včasného vymáhání těchto pohledávek zařízeno potřebné, takže, pokud tyto pohledávky nebyly v jednotlivých oborech státní správy již vybrány, je jich vymáhání v proudu.

Aby se zamezilo promlčení těchto pohledávek, byl vydán zákon ze dne 16. prosince 1926 č. 256 Sb.z. a n., podle něhož promlčení pohledávek těch staví se po dobu 3 let tj. do 31. prosince 1929. Vedle pohledávek státu za soukromníky byly tu též vzájemné pohledávky za dluhy jednotlivých oborů býv. státní správy mezi sebou. Obory tyto dožadovaly se často hotového zaplacení pohledávek a dovolávaly se pomoci ministerstva financí.

Oddělení 19 zahájilo akci, aby vyrovnání těchto pohledávek provedlo se za účelem sjednání pořádku ne hotové nýbrž účetně tj. vzájemným vyúčtováním. Za tím účelem svolalo několik meziministerských porad, jichž výsledkem byla pak dohoda o vyúčtování:

1/ Vzájemných resortních pohledávek a dluhů předpřevratových.

2/ Všech účinnů vyskytnuvších se po 1. listopadu 1918, jichž právní důvod spadá v dobu před převratem a

3/ oněch v knihách a účetních závěrkách v patrnosti vedených aktivních a pasivních nedoplatků jakož i aktiv a pasiv, jichž právní důvod stejně spadá do doby před převratem. Výsledek těchto porad byl pak po dohodě s Nejvyšším účetním kontrolním úřadem shrnut v oběžníku ze dne 4. července 1925 č. 69553/25 – IIB/5a, jenž obsahuje bližší modalitty tohoto vyúčtování.

Likvidace Rakousko – uherské banky.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký. :/

Článek 206 mírové smlouvy St. Germainské a analogický článek 189 mírové smlouvy Trianonské nařídil teritoriální okolování bankovek Rakousko-uherské banky a její likvidaci likvidačními komisari, jejichž jmenování bylo vyhraženo Reparační komisi. Touto komisí byli jmenováni v roce 1920 likvidátoři pánové: Gilbert de Mones /Francouz/, Alexander Zéucéanu /Rumun/ a Dr Giuseppe Luxarde /Ital/, kteří úřadovali hlavně ve Vídni v budově Rakousko-uherské banky.

Provádění likvidace bylo velice stíženo stručností a namnoze i nejasností dotyčných ustanovení mírové smlouvy. Byla to hlavně otázka zjišťování, které bankovky byly vydány před převratem /: tj. před 28. říjnem 1918 :/, které po převratu a které dne 15. června 1919 byly v oběhu mimo území bývalého mocnářství Rakousko-uherského; dále otázka kovového pokladu, na který si činili nárok jednak akcionáři, jednak Rakousko a Maďarsko; dále otázka práv akcionářů a pensí. Všecky tyto otázky vyřešeny úmluvou sjednanou ve Vídni dne 14. března 1922 č. 237 Sb.z.a n. z.r. 1923 za účasti likvidátorů mezi Rakouskem a Maďarskem s jedné strany a mezi Československem, Polskem, Itálií, Rumunskem a královstvím SHS s druhé strany. Rakousko a Maďarsko zřeklo se touto smlouvou nároků na zlatý poklad a zavázalo se zaplatiti ostatním pěti smluvním státům paušální peněz 5,000.000 zlatých korun na úhradu bankovek vydaných po 27. říjnu 1918.

Státy smluvní prohlásily, že na svém území okolkovaly a že tudíž likvidátorům předloží tyto obnosy bankovek, počítáno v miliardách: Rakousko 7.4, Maďarsko 8.5, Itálie 3.5, Polsko 2.7, Rumunsko 8.7, Československo 8.4, celkem za 44.9 miliard korun rak. uh. Současně dohodly se jmenované státy, že z těchto bankovek budou pokládati za vydané před 27. říjnem 1918 tyto částky, počítáno v miliardách: Rakousko 4.-, Maďarsko 4.-, Itálie 2.5, Polsko 2.1, Rumunsko 6.1, SHS 4.3, Československo 6.1, celkem 29.1 miliard rakousko-uherských korun. Všecky ostatní bankovky okolované státy jmenovanými, že budou pokládány za vydané po 27. říjnu 1918. Shora jmenovaných pět cessionářských států obdrží na jich úhradu 5,000.000 zlatých korun zaplacených Rakouskem a Maďarskem. Československo obdrží z toho titulu 2.14 milionů zlatých korun.

Poměr těchto bankovek vydaných před 27. říjnem 1918 a jednotlivými státy odevzdaných tvoří klíč pro rozdělení aktiv banky. Aktiva banky, jež mají býti rozdělena podle tohoto klíče, činí okrouhle 243 milionů zlatých korun. Z toho připadlo na: Československo 50.9, Rakousko 33.4, Maďarsko 33.4, Itálie 20.9, Rumunsko 50.9, SHS 25.6, 7.9 milionů zlatých korun. Likvidátoři vyplatili smluvním státům po ratifikaci zmíněné úmluvy na tyto podíly větší zálohy. Československo obdrželo roku 1922 zálohu 36,250.000 zlatých korun a v druhé polovici 1923 další zálohu 1,841.000 zlatých korun. Do podílu započtena zúčastněným státům hodnota nemovitostí převzatých, tj. budovy filiálek banky.

O koupi nemovitostí banky na území československém byla mezi likvidátory a bankovním úřadem ministerstva financí sjednána kupní smlouva v Praze dne 17. ledna 1924 /: č. 21522/24 :/. Podepsaná tehdejšími ministrem financí Ing. Boh. Bečkou, generálním ředitelem Drem Roosem a náměstkem vrchního ředitele Karlem Kučerou, znějící na kupní cenu 6, 298.589 K rak. uh. /: Až do té doby měl bankovní úřad tyto nemovitosti v nájmu podle ujednání učiněných v Praze v květnu 1921 a obsažených v protokolu ze dne 26. května 1921, resp. podle nájmní smlouvy sjednané pak dne 1. března 1921 :/. Výplata zbytku podílu jednotlivým státům byla odložena až do vyřízení některých dosud pendentních otázek.

Aktiva banky utrpěla jisté ztráty sekvestrací jejího majetku podle čl. 249 mírové smlouvy St. Germainské, resp. 232 mírové smlouvy Trianonské, hlavně v Anglii, jehož desekvestraci nebylo možno vymoci u anglické vlády.

Pohledávky zahraničních držitelů bankovek byly již z aktiv banky uspokojeny, rovněž i valutové pohledávky zahraničních věřitelů, při nichž se podařilo docílit na věřitelích značnější, průměrně 20% slevy.

Další zjednodušení likvidace bylo docíleno úmluvou ze dne 7. června 1921, kterou cessionářské státy převzaly o b c h o d n í aktiva a pasiva Rakousko-uherské banky – vyjmenovaná v úmluvě výslovně – na svůj účet za jistých kautel a proti vyúčtování s likvidátory.

Převzata byla a k t i v a: pokladniční poukázky pokladny válečných půjček, soukromý eskompt, soukromé lombardní zápůjčky, kupony a titry k inkasu a různá podrobněji označená aktiva; p a s i v a: žirová konta a různé závazky na viděnou, pokladniční poukázky Rakousko-uherské banky, které byly vydány zúčastněnými filiálkami, jakož i různá pasiva označená podrobněji.

Dlužno výslovně zdůrazniti, že toto převzetí není snad universální sukcesí; vedle pasiv vyjmenovaných výslovně nepřevzaly státy cessionářské nižších jiných závazků. Z tohoto převzetí zůstaly vyloučeny zástavní listy banky, které i nadále zůstaly tudíž jejím dluhem. Likvidátoři rozhodli se propláceti je v korunách rakouských. Jak známo, bylo možno těmito zástavními listy platiti pohledávky banky, jež jsou umístěny hlavně ještě na Slovensku. V září 1923 činily tyto pohledávky asi 5,000.000 K. Likvidátoři slosovali všechny zástavní listy a hájili stanovisko, že platy ve slosovaných zástavních listech přijímati nemusejí na svoje hypotekární pohledávky. Toto tvrzení nemělo však ve statutu bankovní opory.

Nutno ještě se zmíniti o dvou úmluvách tvořících podstatnou součást úmluv ze dne 14. března 1922. Jedna z nich upravuje otázku akcionářů, ponechávajíc jim k dispozici jisté majetky a to rakouské filiálky bankovní mimo Vídeň, dále bankovní budovu v Bankovní ulici č. 3 ve Vídni a celou tiskárnu bankovek se vším zařízením, s podmínkou, že akcionáři tuto úpravu přijmou jako konečnou úpravu všech svých nároků vůči likvidaci. Akcionáři také skutečně tuto úpravu přijali. Druhá úmluva upravuje otázku převzetí pensistů banky zúčastněnými státy podle jejich státní příslušnosti získané od 1. června 1921. Reparační komise tyto úmluvy schválila rozhodnutím ze dne 18. června 1921 č. 1373 a ze dne 25. dubna 1922 č. 1904.

Koncem ledna a počátkem února 1924 konala se ve Vídni IV. likvidační konference⁺ zástupců, ve které se jednalo o některých otázkách likvidace, dosud nevyřešených, jmenovitě též o převzetí hypotekárních pohledávek banky. Byla přijata zásada, že je mají převzít státy, v jejichž území leží nemovitost zatížena hypotekou, o kupní ceně nebylo však docíleno dohody. Teprve dne 6. června 1924 byla v Praze podepsána úmluva s likvidátory o převzetí těchto pohledávek v nom. částce 4,625.408 K s příslušnými úroky. Tato úmluva, podepsaná generálním ředitelem Drem Roosem a náměstkem vrchního ředitele Kučerou, byla již čsl. vládou schválena /: č. 201/24 Sb.z.a.n. :/.

Současně provedli likvidátoři u Bankovního úřadu ministerstva financí ověření /: verifikaci /: bankovek okolovaných na čsl. území a vyměněných za čsl. měnu. Těchto bankovek je za 8.276,786.250 K.

V červenci 1924 bylo na V. likvidační konferenci ve Vídni provedeno a shváleno generální vyúčtování o likvidaci banky, při kterém byly dřívější číslice obsažené v úmluvě ze dne 14. března 1922 částečně upraveny v souhlasu s nynějším stavem.

Z aktiv banky, která v r. 1922 byla oceněna okrouhle na 243 milionů zlatých korun, bylo ještě vyloučeno asi 30 milionů zlatých korun jakožto reserva pro uhrazení některých dosud sporných závazků; neupotřebený zbytek této rezervy bude dodatečně rozdělen. Na rozdělenou

⁺ Celkem konaly se likvidační konference:

I. v únoru 1921,

III. v únoru-březnu 1922,

V. v červenci 1924.

II. v květnu-červnu 1921,

IV. v lednu-únoru 1924,

byla tu nyní okrouhle částka 210,520.000 zlatých korun, jež byla rozdělena podle těchto zásad:

Jednotlivé státy vyměnily rakousko-uherských bankovek:

za K :

Československo	8.276,786.250
Rakousko	7.428,000.000
Maďarsko	8,500.000.000
Italie	3.500,000.000
Polsko.....	2.739,000.000
Rumunsko	8.717,000.000
Království SHS	5.686,000.000

Celkem za	44,846,786.250

Podle zásady přijaté v úmluvě ze dne 14. března 1922 pokládá se, že z těchto bankovek bylo do 27. října 1918 vydáno v:

za K:

Československu	6.041,449.817
Rakousku	4.000,000.000
Maďarsku	4.000.000.000
Itálii	2.500,000.000
Polsku	2.150,000.000
Rumunsku	6.100,000.000
Království SHS	4.270,000.000

Celkem za	29.061,449.817

Podle článku 206 mírové smlouvy St. Germainské a analogického článku 189. mírové smlouvy Trianonské mají totiž bankovky vydané do 27. října 1918 přednostní právo na v e š k e r á aktiva banky, kdežto bankovky po tomto dnu vydané tohoto práva nemají; jejich jedinou zárukou jsou titry vydané bývalou i nynější vládou rakouskou a uherskou /: maďarskou :/, které byly uloženy u banky ku krytí emisí bankovek.

Z těchto částek vyplývá na 1 zlatou korunu tento distribuční koeficient, čili rozdělovací klíč pro :

Československo	20.788 %
Rakousko	13.763 %
Maďarsko	13.763 %
Itálii	8.602 %
Polsko	7.398 %
Rumunsko	20.990 %
Království SHS	14.693 %

Podle tohoto klíče připadá z částky 210,512.706 zlatých korun na:

Rumunsko	44,186.629
Československo	43,762.509
Království SHS	30,930.640
Rakousko	28,974.828
Maďarsko	28,974.838
Itálii	18,109.274
Polsko	15,573.975

Na tyto podíly obdržely jednotlivé státy již tyto zálohy ve zlatých korunách :

Rakousko	44,389.780
Československo	43,593.004
Království SHS	30,289.175
Rakousko	25,204.669
Maďarsko	25,204.672
Itálie	17,836.096
Polsko	15,192.869

Má tedy ještě obdržeti doplatek ve zlatých korunách:

Rakousko	1,270.169
Maďarsko	1,270.166
Itálie	273.177
Rumunsko	590.614
Království SHS	641.464
Polsko	381.105,

Kdežto Československo má p ř e p l a t e k 627.271 zl. korunu.

Za bankovky vydané po 27. říjnu 1918 vypadá z ... 5,000.000 zlatých korun zaplacených podle dohody ze dne 14. března 1922 Rakouskem a Maďarskem na:

Československo	2,134.037
Rumunsko	1,340.911
Království SHS	716.042
Itálii	506.761
Polsko	302.246

Rakousko a Maďarsko neobdržely z těchto 5 milionů zlatých korun ničeho.

Podle úhrnu posledních dvou sloupců vypadají tedy na jednotlivé státy ještě tyto doplatky ve zlatých korunách :

Československo	1,506.766
Rumunsko	1,931.526
Království SHS	1,357.507
Polsko	683.352
Itálii	779.939
Rakousko	1,270.169
Maďarsko	1,270.169

Mimo to obdrží jmenované státy podle stejného klíče eventuální doplatky z rezervy shora zmíněné, pokud nebude spotřebena.

Zbývá ještě zmíniti se o otázce zástavních listů banky, jichž proplacení nebylo převzato ani Československem ani ostatními státy a které tudíž zůstaly dluhem banky. Likvidátoři svolali všechny tyto dosud nesplacené zástavní listy a složili jejich nominální hodnotu v rakouských korunách k soudu.

Tím byla vlastně likvidace Rakousko-uherské banky ve své podstatě skončena. Zbývalo ještě uvolniti a rozdělití sekvestrované valutové pohledávky banky v Anglii a Americe. Pokud se nepodařilo desekvestraci prosaditi, obdržela banka náhradou tzv. decennální titry vlády rakouské, resp. maďarské.

Na VI. Konferenci ve Vídni ze dne 21. a 27. července 1925 byly schváleny účetní zprávy likvidátorů o dalším rozvržení aktiv.

Dne 24. ledna 1927 byla ve Vídni konána VIII. a poslední konference o rozdělení dalších, dle všeho již posledních, částek likvidací uvolněných. Činnost likvidátorů byla tím skončena. Další agendu likvidace vedl pak dosavadní generální tajemník Dr Raspottnigg. Československý stát zastupovali při všech těchto likvidačních jednáních generální ředitel Zemské banky Dr Emil Roos a náměstek vrchního ředitele Bankovního úřadu ministerstva financí Karel Kučera.

Československá bilance z likvidace Rakousko-uherské banky vyplývající je tato:

P a s i v a :

Převzaté bankovky	Kč	8.015,119.793.40
Žirové zůstatky	Kč	1.616,884.521.82
Pokladniční poukázky	Kč	467,534.000.—

celkem ...	Kč	10.099,538.315.22

Na to obdržel československý stát z likvidace toto:

A k t i v a :

25./6. 1921 ... 15,350.000 korun ve zlatě	= Kč	46,852.950.--
22./9. 1922 ... 15,000.000 " "	= Kč	63,499.581.--
5,030.960 marek "		
26./9. 1923 ... 1,841.192.23 korun "	= Kč	5,613,390.--
18./11.1924 ... hotově Zemskou bankou...	Kč	22,000.000.--
27./11.1924 ... šek na \$ 575.092.78.....	= Kč	19,581.909.16
23./12.1924 ... 1,506.766.69 korun ve zlatě	=Kč	4.570.020.—
2./8. 1925 ... šek na \$ 171.834.72	= Kč	5,825.197.01
3./8. 1925 ... šek na £ 11.313.19	= Kč	1,863.407.57
17./10.1925 ... šek na £ 7.483.17.6	= Kč	1,228.103.89
27./1. 1926 ... šek na £ 13.096.15.7	= Kč	2,155.400.90
24./2. 1927 ... 2 šeky na \$ 28.480.30	= Kč	961.572.60

Decennální dluhopisy a sice

nom.	£	82.252,,	-"	5 % rak.		
"	ff	1.249.900,-				
a "	£	22.010,,	-"	5 % uher.	=	Kč 17,666.290.30
"	ff	485.100,-				

Protihodnota kuponů před prodejem inkasovaných Kč 1,297.125.28
 byla připsána ve prospěch Umořovacího fondu státního.

 Celkem Kč 193,115.954.—

Mimo to kupní cena za budovy Rakousko-uherské banky na území republiky Československé se zařízením 6,298.589,-,- korun býv. rak. uh. měny ve zlatě, která byla zúčtována na podíl republiky z likvidační masy příslušející. Dále obdrželi jsme z likvidace položku "dodatečně převzatý lombard" skládající se z lombardovaných válečných půjček K 53,996.300,-,-, která povahou svou představuje nonvaleur, a kde tedy 1 K nemůže býti postavena na roveň 1 K z předcházejících položek /: at' K ve zlatě nebo Kč /, ježto zástavu tvoří válečné půjčky.

Likvidace poštovní spořitelny rakousko – uherské. +/

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/

Článek 215 mírové smlouvy St. Germainské a analogický článek 198 mírové smlouvy Trianonské předpisuje, aby finanční úprava poštovních spořitel, která se stala nutnou rozkouskovaním bývalého mocnářství Rakousko-Uherského, stala se dohodou mezi zúčastněnými vládami; teprve když by takové dohody nebylo docíleno, jmenovala by Reparační komise na žádost některé ze zúčastněných vlád jednoho nebo více rozhodčích, proti jejichž výroku by nebylo odvolání. Bylo tedy nutno, aby všechny zúčastněné státy na půdě býv. Rakousko-Uherska sjednaly o této věci smlouvy.

Jednání o likvidaci poštovní spořitelny rakouské začalo ve Vídni již v r. 1919. V roce 1921 byl ve Vídni vypracován úplný návrh úmluvy, který pak byl na Římské konferenci s některými malými pozměněními zástupci Československa, Rakouska, Itálie, Rumunska, SHS a Polska dne 6. dubna 1922 podepsán.

Dne 23. února 1925 byla v Římě jmenovanými státy sjednána dodatečná dohoda, kterou se rakouská vláda zavázala z titulu prudkého poklesu rakouské měny zvýšiti peněžitou úhradu z 800 milionů na 12.5 miliardy K r. a poskytnouti za valutové pohledávky v Anglii, Francii a Belgii sekvestrované, jichž uvolnění bylo vládami jmenovaných států proti očekávání odmítnuto, náhradu v 5% decenálních rakouských valutových titrech podle rak. zák. č. 293 spolk. zák.

Mimo to bylo touto dohodou cestou forfaitérní provedeno definitivní rozdělení všech úhrad poštovní spořitelnou resp. vládou rakouskou poskytnutých, hlavně proto, že Reparační komise naléhala na definitivní rozdělení bloků předválečných rent. Československo obdrželo tuto úhradu:

1/ Pohledávku poštovní spořitelny rakouské za československou poštovní správou v částce asi 43.3. milionů Kč.

2/ Hotovost 600.000 rak. šil., což jest asi 2.8 milionů Kč.

3/ Titry zajištěného předválečného dluhu rakouského nom. 16.5 mil. Kč čili valuta /: s kupony /: asi 11.9 mil. Kč.

4/ Titry nezajištěného předválečného dluhu rakouského nom. 47.5 mil. Kč čili valuta /: s kupony /: asi 33.2 mil. Kč.

5/ Podíl 86.15 % z 5% decenálních valutových titrů znějících na 461.977 fr.fr., 154.565 liber sterl. a 6,585.853 belg. fr., po odečtení 6.5 miliardy K rak. ve prospěch Polska. Podle kursu k 1./5.1928 činil by tedy československý podíl na těchto titrech asi 25 mil. Kč.

Celkovou úhradu československou možno tedy podle kursů k 1./5.1928 oceniti přibližně asi na 130 milionů Kč. Úmluva byla během roku 1926 ústavně schválena a spolu s prováděcím zákonem pod č. 230, 231 a 232 Sb.z.a n. z r. 1926 uveřejněna.

První předběžná jednání o likvidaci poštovní spořitelny uherské začala na konferenci v Římě v květnu 1921 a v březnu 1922. K vlastnímu jednání došlo pak v říjnu 1922 v Budapešti, kde po 5 nedělním úporném a obtížném jednání došlo k dohodě a podpisu úmluvy mezi Maďarskem, Československem, Rumunskem, SHS, Polskem a Rakouskem. Mimo to byla sjednána zvláštní dohoda mezi Československem, Rumunskem a SHS o

+ Podrobněji jedná o věci článek ministerského rady Dr Hladkého ve Věstníku ministerstva financí č. 5 z r. 1927.

rozdělení úhrady poštovní spořitelnou, resp. maďarskou vládou poskytnuté. Celkovou úhradu pro Československo, Rumunsko a SHS tvoří pohledávky poštovní spořitelny uherské za poštovními státními správami; 135 milionů předválečných rent uherských a 500 milionů maďarských korun přeměněných na 21.5 mil. lei a 4.25 milionů dinarů.

Dohodou zástupců Československa, Rumunska a SHS sjednanou na konferenci o předválečných dlužích v Římě dne 1./5. 1928 byly zmíněné předválečné renty uherské na nátlak Reparační komise, která chtěla skončiti bilanci národních bloků předválečných rent rozděleny anticipando cestou forfaitérní, při čemž ovšem byl vzat za podklad výsledek soupisu, resp. vyšetření výše národních bloků pohledávek těchto tří států.

Československo obdrží tuto úhradu:

1/ Pohledávku poštovní spořitelny za československou poštovní správou asi 8.6 milionů Kč,
2/ 4% uherskou korunovou rentu nom. 64.4 mil. Kč, čili /: při kursu asi 70 :/ asi 45.1 milionů Kč.

3/ 4% uherskou rentu z r. 1910 /: dluh zajištěný :/ nom. 4.3 mil. K, kterou možno čítati kursem asi 150 % čili asi 6.4 mil. Kč.

Činila by tedy československá úhrada celkem asi .. 60 milionů Kč.

Tato úmluva byla v r. 1924 ústavně schválena a spolu s prováděcím zákonem pod č. 147 a 148 Sb.z.a n. z r.1924 uveřejněna.

Obě tyto úmluvy, při jichž sjednání zastupovali čsl. vládu odborový přednosta Dr Vlasák, ministerský rada Dr Hladký a z poštovního úřadu šekového vicepresident Dr Trapl, zařizují převod pohledávek příslušníků československých na poštovní úřad šekový v Praze, který provede výplatu, resp. dobropis pohledávek v korunách československých, ovšem v rámci úhrad svrchu uvedených.

Vyhláškami ze dne 9. července 1925 č. 166 Sb.z.a n. a ze dne 6. dubna 1927 č. 41 Sb. z.a n. byl zařízen soupis pohledávek československých příslušníků. Soupisy jsou provedeny a přípravné práce s oběma poštovními spořitelny jsou v proudu. K vlastnímu provedení nelze však ještě přikročiti, ježto schází doposud ratifikace Polska u obou úmluv a ratifikace SHS u dodatečné dohody k úmluvě o poštovní spořitelně rakouské.

Rozluka správních pomůcek, zejména spisového a archivního materiálu.

/ : Píše vrchní odborový rada Emil Huml. :/

V článku „Likvidační činnost ministerstva financí ve Vídni“, jak již bylo vzpomenuo, provedl zástupce čsl. ministerstva financí exponovaný ve Vídni hned v prvních měsících po státním převratu rozloučení a převzetí aspoň těch spisů pro naši administrativu potřebných, jichž mohl dosíci. Další činnost v tomto oboru byla však později znemožněna, a to, jakmile vešlo ve známost, že mírové smlouvy provedou likvidaci bývalé monarchie na principu teritoriálním. Nezbylo tedy než vyčkati, jak bude v nich otázka rozluky správních pomůcek vyřešena.

Byly pak to články 93 a 195 odst. 2. a násl., pak 192 a 196 St. Germ. a analog. článků Trian., jimiž bylo postaráno o to, aby státům vzniklým na území bývalého mocnářství Rakousko-uherského dostalo se k umožnění řádného vedení veřejné správy veškerého spisového aj. materiálu, vešlého činností státních úřadů a ústavů, nacházejících se v Rakousku a Maďarsku, jichž působnost vztahovala se na území připadlé novým státům kteréhožto materiálu státy tyto pro svoje správní účely nemohou postrádati. Obdobné opatření učiněna i co do archívalíí.

O provedení těchto ustanovení byla pak sjednána na podkladě reciprocity nejprve úmluva s R a k o u s k e m, podepsaná dne 18. května 1920 v Praze, a pokud jde o Vitorazsko a Valčicko, ze dne 10. ledna 1922 podepsaná ve Vídni, na základě jichž byly zvláštní meziministerskou komisí zřízenou u ministerstva vnitra, všechny příslušné spisy z Rakouska převzaty a jednotlivým resortům předány. Prací komise po celou dobu její funkce účastnil se za ministerstvo financí ministerský rada Dr Hladký jako její člen a odborový rada Huml jako jeho zástupce. V ministerstvu financí odevzdány spisy běžící příslušným odborům k projednání, ostatní pak uloženy pro další potřebu v tzv. staré registratuře ministerstva.

Poněvadž vydání spisového materiálu Rakouskem, týkajícího se nejen Československa, ale i Polska, bylo závislým od předchozí dohody obou těchto států, sjednána dne 8. února 1927 ve Varšavě dohoda s P o l s k e m o rozdělení spisů, uschovaných dosud u úřadů rakouských /: vedle dohod o výměně a rozdělení spisů vojenských a železničních /: a o vzájemném vypůjčování některých starších spisů, jakož i o vejití v působnost části IV., článků 23-33 smlouvy s Polskem o otázkách právních a finančních /: č. 16, 19 a 20 Sb.z.a n.zr. 1928 /: sjednané a podepsané ve Varšavě dne 23.dubna 1925 odborovým přednostou a zplnomocněným ministrem Dr Vlasákem.

K provedení této rozluky delegováno finanční ředitelství v Opavě; pokud jde o materiál katastrový, budou učiněna ještě potřebná opatření zdejším oddělením III/6b.

Otázka vzájemné výměny správních spisů s R u m u n s k e m upravena úmluvou, podepsanou dne 14. října 1922 ve Vídni, jejímž provedením pověřena zvláštní smíšená komise, ve které ministerstvo financí je zastoupeno delegátem vybraným z úřednictva Hlavního finančního ředitelství v Užhorodě. I tato rozluka chýlí se již ke konci.

Konečně i s M a ě a r s k e m došlo po několikaletých stále znovu opěťovaných pokusech k smluvnímu arrangementu o vzájemném vydání spisového materiálu. Dotyčná úprava podepsána dne 3. června 1927 v Budapešti /: č. 160 Sb.z.a n. z r. 1927 /:.

Správa finanční přikročila již k provedení této úmluvy a to nejen výměnou dotyčných seznamů, ale i k samotnému vydávání spisů. Všechna potřebná opatření zařídilo a nad provedením úmluvy dozírá oddělení 19. jednak samo, jednak /: pokud jde o materiál katastrový /:, v dohodě s oddělením III/6b.

S říší N ě m e c k o u nebylo nutným sjednati zvláštní úmluvu o spisové rozluce. Rozloučeny toliko spisy v oboru správy justiční a to již v samotné úmluvě o přenesení soudnictví na Hlučínsku, podepsané v Berlíně dne 3. února 1921, č. 253 Sb.z.a n.

Všecky tyto úmluvy za účasti ministerstva financí sjednány v oboru ministerstev zahraničních věcí /: odborový rada Dr Opočenský :/ a vnitra /: odborový přednosta Dr Hermann-Otavský :/.

Provádění čl. 266 St. Germ. a 249 Trian.,
zejména jeho posl. odstavce o nadacích atd.
jakož i čl. 273 St. Germ. a 256 Trian., o kolektivitách.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/.

Čl. 266 St. Germ. a 249 Trian. jedná především o povinnosti Rakouska a Maďarska vrátiti majetek příslušníkům států cessionářských, splacené daně a dávky z majetku zavedené nebo zvýšené po 3. listopadu 1918 a osvoboditi od daní navrácený majetek od okamžiku, kdy tento majetek byl odvezen z Rakouska /Maďarska/ nebo kdy provozování podniku tam přestalo.

Podle tohoto ustanovení bylo oddělením 19. v četných případech ve prospěch československých státních příslušníků intervenováno, hlavně u vlády rakouské.

Poslední odstavec citovaných článků ustanovuje, že odkazy, dary, stipendia a nadace všeho druhu založené nebo zřízené v bývalém mocnářství Rakousko-uherském a určené příslušníkům států cessionářských, budou Rakouskem /Maďarskem/, pokud tyto majetky jsou na jeho území, dány k dispozici oné mocnosti spojené nebo přidružené, jejímiž příslušníky zmíněné osoby nyní jsou, a to v takovém stavu, v jakém se nalézaly dne 28. července 1914, přihlížejíc k platbám k účelům nadace řádně vykonaným. – Čl. 273 St.Germ. a 256 Trian. ustanovuje, že bude zvláštními smlouvami upraven rozvrh majetku náležejícího hromadným útvarům /collectivités/ a veřejným osobám právnickým, působícím v územních mírovými smlouvami rozdělených.

Provedení těchto ustanovení přísluší podle své povahy především ministerstvům vnitra, školství a národní obrany, resp. i ministerstvu sociální péče, dotýká se však do té míry zájmů finančních, že si vyžádalo stále a bedlivé účasti ministerstva financí /: odd. 19 :/.

Hned z počátku byla to akce protestů proti rakouskému /maďarskému/ okolkování předválečných rent /: oddělení 4b :/.

Současně byly konány kroky u obou vlád, směřující k vydání nadací atd. Snahy ty neměly však dlouho kladného výsledku. Teprve v roce 1924 byla svolána do Vídně konference států vzniklých na území býv. mocnářství, k níž Rakousko pozvalo též vládu maďarskou. Tato konference, zvaná expertisou Vídeňskou, konala se od 13. do 21. listopadu 1924. Jejím účelem bylo zjistiti materiál a podklad pro jednání další.

Hned na to následovalo jednání na konferenci v Římě od 1. do 22. prosince 1924, a pak od 12. ledna do 19. února 1925 a od 5. do 28. října 1925. Hlavním delegátem opatřeným plnou mocí na všech těchto jednáních byl odborový přednosta Dr Herrman-Otavský z ministerstva vnitra. Ministerstvo financí zastupoval odborový přednosta a zplnomocněný ministr Dr Vlasák a ministerský rada Dr Hladký.

Tato jednání, velice svízelná, neměla však kladného výsledku tj. nedošlo ku sjednání multilaterální úmluvy všechúčastněných států, ježto nepodařilo se přes veškeru námahu překlenouti rozpory jednak stanovisek vlády rakouské a maďarské, jednak i jednotlivých států mezi sebou. Byla však přece tak instruktivní, že pak bylo možno na jejich podkladě zahájit již 9. listopadu 1925 u ministerstva vnitra v Praze bilaterální jednání s Rakouskem, které skončilo dne 7. prosince 1925 podpisem dohody o čl. 266 a 273 St. Germ. K docílení této dohody a za účelem překonání četných sporných otázek bylo ovšem nutno voliti řešení cestou praktickou a forfaiterní. Současně byla vyřešena i otázka majetku Theresiana na půdě československé podpisem zvláštní smlouvy z téhož dne /: 7. prosince 1925 :/. Dohoda byla oběma vládami ratifikována a stala se účinnou dne 8. června 1926; publikována nebyla. Byla již provedena ministerstvem národní obrany /: nadace vojenské :/, provedení ministerstvem vnitra a školství /: nadace civilní :/ je v běhu.

V souvislosti s touto dohodou byla v době od 26. do 30. dubna 1926 v ministerstvu vnitra v Praze sjednána dohoda se Společností rakouského bílého a zlatého Kříže o jejich majetku na území československém. Mimo to byla v Praze s Rakouskem provedena řada vyúčtování o tzv. válečných ústřednách. Všech těchto pražských jednání účastnil se za ministerstvo financí ministerský rada Dr Hladký.

Dlužno výslovně připomenouti jednak, že mírové smlouvy vůbec nepředepisují sjednání úmluv o nadacích, jednak, že nepředepisují, pokud se týče kolektivit, sjednání úmluv multilaterálních. Sjednání zmíněných bilaterálních úmluv není tudíž v rozporu s mírovými smlouvami.

S Maďarskem jednal o čl. 249 a 256 Trian, zástupce ministerstva vnitra odborový přednosta Dr Hermann-Otavský v Budapešti od 24. října do 24. listopadu 1923 bilaterálně. Jednání bylo bezvýsledné. K dalšímu jednání nedošlo.

V roce 1928 byly se strany československé učiněny pokusy o obnovení jednání hledíc k tomu, že Reparační komise naléhala na ukončení akce předválečných rent a vláda maďarská byla pozvána k jednání ještě před konferencí o předválečných rentách, konané v Římě koncem dubna a počátkem května 1928. Maďarské vládě byly zaslány konkrétní návrhy. K jednání dosud nedošlo. Reparační komise uzavřela v Římě bilanci národních bloků předválečných rent, takže další přesuny a nostrifikace rent nebudou již možné.

Provádění čl. 275 St. Germ. a 258 Trian. o pojištění sociálním.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký :/.

Citované články zavazují vládu rakouskou a maďarskou vydati cestou zvláštních úmluv státům cessionářským příslušnou část rezerv nashromážděných vládami nebo úřady býv. mocnářství nebo veřejnými či soukromými organizacemi, činnými pod jejich dozorem, určených k tomu, aby na těchto územích mohlo působiti pojištění sociální a státní. Státy přejímací musí fondy ty věnovati splnění závazků vyplývajících z tohoto pojištění. Kdyby nedošlo k sjednání těchto předepsaných úmluv, rozhodla by zvláštní pětičlenná komise v cit. člancích blíže označená.

Provádění těchto článků přísluší resortně ministerstvu sociální péče; ministerstvo financí /: oddělení 19, Dr Hladký :/ musilo se však účastniti řady jednání ve Vídni i v Budapešti, jakož i resortních porad v Praze, hledíc k finančnímu dosahu věci.

První pokus o bilaterální dohodu s Rakouskem v r. 1920 ve Vídni se nepodařil.

Na konferenci v Římě v dubnu 1921 byl se strany italské učiněn podnět, aby ku provedení těchto článků ustanovilo se komitě z delegátůúčastněných států. Zástupcem Československa byl ustanoven ministerský rada Dr Brablec z ministerstva sociální péče.

Komitě pro čl. 275 St. Germ. ustavilo se ve Vídni dne 18. května 1921. Ve dnech od 18. do 20. května byly jednak zjištěny vzájemné názory a zásady postupu, jednak probrány materiální podklady obsáhlé látky o kterou šlo.

Dne 14. června 1921 byla na konferenci v Římě zástupci Československa, Rakouska, Itálie, SHS, Polska a Rumunska podepsána rámcová úmluva o provedení čl. 275 St. Germ. obsahující mimo všeobecné směrnice pro další konkrétní jednání i ustanovení o utvoření /komitě/. Další jednání komitě konala se ve Vídni od 26. do 28. března a od 16. do 21. dubna 1923 a od 11. do 15. března 1924. Dne 29. března 1924 byla ve Vídni podepsána úmluva o všeobecném pensijním ústavu pro zaměstnance a o odborové úrazovně železniční.

Následovala další jednání ve Vídni a dne 15. června 1924 byly tam podepsány úmluvy : o hornické úrazové pojišťovně, o nemocenské pokladně býv. rak. státních drah, jejího podpůrného fondu a tzv. fondu býv. české západní a severozápadní dráhy, dále o pensijním ústavu místních malodrah.

Dne 22. prosince 1924 byla pak podepsána úmluva o úrazové pojišťovně dělnické pro Vídeň, Dolní Rakousy a Burgenland. Mimo to byla ještě sjednána úmluva o náhradních ústavech, která však má býti ještě doplněna. Úmluvy zmíněné nejsou dosud ústavně schváleny. Komitě pro čl. 258 Trian. ustavilo se v r. 1922. Také zde byl delegátem pro Československo Dr Brablec. První sezení komitě konalo se v Budapešti dne 7. a 8. května 1923. Další jednání konala se v Budapešti od 8. do 15. dubna 1924, při kterém byly zjištěny vzájemné názory a materiální podklady a od 13. do 18. října 1924. Těchto dvou konferencí účastnil se za ministerstvo financí ministerský rada Dr Hladký. Dne 24. ledna 1925 byly v Budapešti podepsány úmluvy o krajinské pokladně pro pojišťování dělníků zemědělských. Úmluvy ty nejsou dosud ústavně schváleny. K dalšímu jednání více nedošlo. Vláda maďarská svolala sice postupem času ještě po dvakráte komitě k dalšímu jednání, schůze nemohly se však konati, ježto jednou odřekli Jihoslované a po druhé Rumuni. Po tomto druhém marném pokusu vláda maďarská od dalšího svolávání schůzí upustila až do doby, kdy obdrží souhlasné oznámení všech států, na který den má komitě býti svoláno.

Úprava měny a kursu starokorunových pohledávek.

/: Píše ministerský rada Dr Josef Hladký.:/

Článek 248 mír. sml. St. Germinské, čl. 231 mír. sml. Trian. a článek 176 mír. sml. Neuillyské ustanovily:

a/ že předválečné a válečné dluhy mezi příslušníky rakouskými /: maďarskými, bulharskými /: sídlícími na území rakouském /: maďarském, bulharském /: a příslušníky jedné ze smluvních mocností, sídlícími na území dotyčné mocnosti, bude navzájem platiti prostřednictvím tzv. úřadů kompenzačních a verifikačních v předválečném kursu, rovnajícím se průměru převodních kabelových kursů telegrafních, jež platily pro dotyčnou mocnost spojenou nebo přidruženou v měsíci, jenž předcházel přímo válečnému stavu mezi touto mocností a Rakousko-Uherskem /: Bulharskem /:/. Tedy placení ve zlatě a měně dotyčné mocnosti;

b/ že Československo a Polsko jsou z tohoto ustavení vyloučeny /: lit. d/ odst. 4:/ a že měnu a kurs ustanoví komise reparační, neupraví-li zúčastněné státy otázku tuto dohodou.

Podle čl. 271 St. Germ. a 254 Trian. /: text čl. 202 Neuilly je poněkud jiný /: neplatí ustanovení shora pod a/ uvedená o dlužích mezi příslušníky rakouskými /maďarskými/ a mezi příslušníky států cessionářských.

Mezi těmito příslušníky /: vyjímaje Československo a Polsko /: jest dluhy navzájem platiti v penězích, které v době placení po zákoně obíhají ve státu, jehož příslušníkem se stal příslušník státu cessionářského. Směnný kurs je průměrný kurs na burse Ženevské v posledních dvou měsících před 1. listopadem 1918. Dne 16. září 1918 činil tento kurs 37.07 šv.fr. za 100 K.

Toto ustanovení platí tedy pro příslušníky rakouské /maďarské/ bydlící v Rakousku /Maďarsku/ na straně jedné a příslušníky rumunské, italské, jihoslovenské, bydlící v území těchto států, na straně druhé. Pro Československo a Polsko neplatí. Neplatí také pro příslušníky států cessionářských navzájem; vždy musí býti na jedné straně příslušník rakouský nebo maďarský.

O významu těchto ustanovení, pokud se týče Československa, rozpředly se brzy po ratifikaci mírové smlouvy St. Germainské diskuse mezi komisí Reparační a jednotlivými státy. Otázkou zabýval se finanční i právní service Reparační komise, Rakousko podalo svoje připomínky; prof. Dr Krčmář vypracoval o čl. 271 a 248 posudek, anide mémoir i nástin memoranda pro Reparační komisi, když pokusy jednání s Rakouskem v srpnu 1919 a lednu 1920 selhaly. Také vyslanec Dr Osuský vypracoval obsáhlé memorandum ze dne 28. června 1921 /: č. 114.290 /:/. Diskuse točila se hlavně kol otázky, které druhy dluhů spadají pod citovaná ustavení /: Rakousko vylučovalo dluhy administrativní /:, dále kolem kompetence Reparační komise, tj. je-li příslušna pouze stanoviti měnu a kurs anebo i k určení, pro které dluhy má býti tohoto kursu použito atd. Reparační komise projevila názor, že čl. 248 d/ odst. 4/ nevztahuje se na staré pohledávky, které mají býti vyrovnány v cizí valutě, takže rozhodnutí komise, resp. dohodnutí se vlád může se vztahovati jen na dluhy v rakousko-uherských korunách. Decizí ze dne 2. dubna 1921 č. 1085 rozhodla Reparační komise, že úprava dluhů bude provedena ve měně, v níž byly dluhy kontrahovány, je-li tato měna měnou některé mocnosti spojenecké. Tyto diskuse ustaly, když v r. 1921 jednání s Rakouskem nabyla určitějších forem úmluvami ze dne 14. dubna 1921 o přerušení sporů a ze dne 17. prosince 1921 o soupisu pohledávek, kteréžto úmluvy byly oznámeny Reparační komisi.

Dne 13. června 1922 požádala československá vláda Reparační komisi, aby v důsledku poslední úmluvy byla další diskuse zastavena. Podepsáním úmluvy s Rakouskem ze dne

18. června 1924 č. 60 Sb.z. a n. ex 1926 byla pak otázka vyřízena definitivně, a to tak, že vyrovnání vzájemných pohledávek a závazků vzniklých v K rak.uh., stane se tzv. clearingem. Bližší údaje o tom obsahuje stat odd. IIA/4a. K jednání s Maďarskem došlo teprve v říjnu 1922.

První etapu tohoto jednání tvoří dohoda /zápis/ o soupisu pohledávek a o přerušení sporů, podepsaná v Praze dne 18. července 1923 /: č. 223 a 224/24 Sb.z.a n. :/. Druhou etapou je sjednání vlastní úmluvy, podepsané po třínedělním jednání v Budapešti dne 26. května 1928.

Pokud se týče ostatních států /: vyjma Rakousko a Maďarsko :/, mírové smlouvy nepředepsaly ani sjednání smluv ani rozhodnutí Reparační komise.

Úprava vzájemných poměrů je tedy v podstatě věcí práva soukromého. V zájmu svých příslušníků bylo však snahou finanční správy vyřešiti i tyto otázky úmluvami s příslušnými státy.

S Itálií stalo se to úmluvou finančně-právní ze dne 23. března 1923 č. 132/24 Sb.z.a n., provedenou zákonem č. 151/26 Sb.z.a n.

S Polskem byl dne 6. prosince 1921 smluven soupis pohledávek. K ratifikaci této dohody však nedošlo. Teprve smlouvou ze dne 23. dubna 1925 č. 56/26 Sb.z.a n., byla otázka starokorunových pohledávek vyřešena tak, že o pohledávkách čsl. státních příslušníků, jako věřitelů, za dlužníky v Polsku platí polské předpisy valorisační; pohledávky polských státních příslušníků za dlužníky v Československu vyplácejí se v Kč.

O tom blíže pojednává příslušná stat odd. IIA/4a.

S Jihoslovanskem bylo jednáno v r. 1921 /: zápis ze dne 2. listopadu 1921 :/. Současně smluven soupis vzájemných pohledávek, provedený pak vyhláškou č. 415/21 Sb. z.a n.

Dále však jednání dosud nedospělo; pokračování smluveno na měsíc září 1928.

S Rumunskem k jednání dosud nedošlo, je však již dlouho připraveno a navrženo pokračování rovněž na podzim 1928.

S Bulharskem jedná se o vyrovnání starokorunových pohledávek při kurzu 1 Kč za 1 K rak.uh. Rovněž vůči ostatním státům mimo území býv. Rakouska-Uherska, včetně Německa, hájena zásada, že za 1 K rak.uh., dlužno platiti 1 Kč; navzájem pak že pohledávky librové, frankové, markové atd. mají se platiti v téže valutě, ovšem ne ve zlatě, nýbrž v papíru.

Restituce

/: Píše vrchní odborový rada Emil Huml :/.

Výše vylíčená činnost souvisí s prováděním mírových smluv přímo opírajíc se o normy jimi zavedené. Nastaly však i případy, kdy objevila se nutnost učiniti opatření, jichž účelem nebylo provedení některého ustanovení mírových smluv, ale které přece jen jsou aspoň důsledkem stavu, nastalého zánikem staré monarchie. Takový problém vyskytl se např. v otázce válečných restitucí, tj. vrácení majetku odvečeného za války ze států dohodových orgány ústředních mocností. Mírové smlouvy uložily přemoženým státům, aby takový majetek, pokud jest na jejich území, vrátily původním vlastníkům. Neuložily však této povinnosti mocnostem spojeným a přidruženým. A přece byl takový majetek i u nás. Šlo tu hlavně o různé stroje, odvečené za války ze zemí dohodových. Stroje ty byly bývalou armádní správou prodávány do soukromého vlastnictví průmyslníkům v Čechách a jinde. Poněvadž se dotyčné vlády jménem původních vlastníků domáhaly vrácení těchto strojů, sjednány byly s těmito státy nejprve příslušné úmluvy na podkladě vzájemnosti, a teprve v důsledku těchto úmluv naše republika stroje vracela, když byla dříve zvláštním zákonem z 20. prosince 1921 č. 504 Sb.z.a n. držitelem strojů vydání jich uloženo. Na provedení této akce náležející i do kompetence jiných resortů, oddělení 19. platně spolupůsobilo.

Likvidace německého majetku

/ : Píše vrchní odborový rada Emil Huml :/.

Oddíl IV. části mírových smluv, o níž je již výše řeč, který jedná o majetku, právech a zájmových účastenstvích, obsahuje mezi jiným zvláštní ustanovení o právu mocností spojených a přidružených likvidovati za jistých modalit určitý soukromý majetek příslušníků mocností ústředních.

Čl. 297 Vers., shodně a obdobnými články ostatních mírových smluv praví o tom pod písm. b/ takto:

„S výhradou opačných ustanovení, kteráž by snad vyplývala z této smlouvy, vyhrazují si mocnosti spojené a přidružené právo zadržeti a likvidovati veškerý majetek, práva a zájmová účastenství, jež v době, kdy tato smlouva vstoupí v platnost, náležejí německým příslušníkům anebo společnostem jimi kontrolovaným a nalézají se na jejich území, v jejich osadách, državách a protektorátech, počítajíc v to i území, která jim byla postoupena podle této smlouvy“.

Nárok na likvidaci obsažený ve všech třech analogických člancích mírových smluv /: 297 Vers., 249 St. Germ. a 232 Trian./ nedotýká se však vesměs také Československa. Kdežto smlouva Versailleská zaručuje právo to veškerým „mocnostem spojeným a přidruženým“, bez jakéhokoliv omezení, takže i republika Československá může ho použít na veškerém majetku patřícím příslušníkům německé říše, který v době, kdy mírová smlouva Versailleská nabyla účinnosti, byl na jejím státním území, smlouvy Saint Germainská a Trianonská nám obdobné právo na likvidaci zde ležícího majetku příslušníků rakouských a maďarských odepřely.

Sluší podotknouti, že stejné právo na likvidaci, jaké přiznávají čl. 297 Vers. a analog. mocnostem spojeným a přidruženým, vyhradily mírové smlouvy v rozsahu ještě daleko širším Reparační komisi a to ve člancích 260 Vers., 211 St. Germ. a 194 Trian. Leč konkurenci zájmů, která by při uplatňování likvidačního práva oběma subjekty musila nastati, odstranila sama Reparační komise, prohlásivši, že likvidační nárok súčasné mocnosti předchází likvidačnímu nároku jejímu.

Co do otázky, jaký je obsah likvidačního práva příslušejícího podle článku 897 lit. b/ v republice Československé, třeba poukázati k doslovu dotyčného ustanovení, podle něhož jsou likvidačním právem postižitelný majetek, práva a zájmová účastenství, nalézající se v rozhodné době na jejím území. Mluví zde tedy mírová smlouva zcela všeobecně, takže oprávnění vztahuje se na hodnoty nejrůznějšího druhu. Z podniků jsou to takové, které měly té doby v Československu svoji hospodářskou základnu, tj. provozovny, ať již sídlo podniku bylo či je kdekoliv. Leč zřetele většinou hospodářské povahy vedly náš stát k tomu, aby nepoužil likvidačního práva článkem 297 Vers. mu zajištěného, aniž by předem dobře uvážil, do jaké míry bude použít to pro něj účelným a prospěšným.

Výsledkem těchto úvah pak bylo, že u příležitosti sjednání hospodářské dohody mezi vládou Československou a Německem v r. 1920 dojednalo ministerstvo zahraničních věcí i zvláštní úmluvu s Německou říší o o provádění čl. 297 Vers. Tato zvláštní úmluva byla podepsána v Praze dne 29. června 1920 a uvedena zároveň se zmíněnou hospodářskou dohodou zatímně v platnost vládním nařízením ze dne 9. září 1921 uveřejněným pod č. 250 Sb.z.a n. Usnesením Národního shromáždění ze dne 28. června 1922 byla pak obě ujednání schválena, ratifikována a znovu uveřejněna ve Sb.z.a n. pod č. 359 z r. 1922.

Úmluvou tou /: v čl. I. / Československá vláda deklarovala, že se použije práva zadržeti a likvidovati německý majetek, práva a zájmová účastenství jen potud, pokud všeobecně – hospodářský a sociální zájem státu vyžaduje, aby takový majetek přešel do oblasti jejího

vlivu. Pod toto hledisko spadají ona hospodářská odvětví, při nichž se pomýšlí na zvýšení státní ingerence, nebo jež mají tvořiti předmět zvláštních sociálních nebo hospodářských reforem, jako železnice, doly a huti, jakož i léčebné lázně. Zároveň bylo mimo jiné také smluveno, že a kdy si mají vlády obou států navzájem zaslati seznamy podniků, které by při likvidaci přicházely v úvahu, jakož i že a kdy sdělí československá vláda ony případy, ve kterých chce likvidačního práva skutečně použítí a požádá německou vládu za zprostředkování k tomu cíli, aby byla sjednána s německými nájemníky po dobrém dohoda o kupní ceně či výši odškodnění.

Všecka tato opatření byla povolenými k tomu resorty, především ministerstvy veřejných prací národní obrany, obchodu a ovšem též zahraničních věcí učiněna za stálé součinnosti oddělení 19.

Rozsah, v jakém naše republika likvidaci tohoto německého majetku uskuteční, nelze ani dnes ještě určit. Jisto je jen to, že bude tu rozhodujícím vlastní zájem státu, ať již by pak ten který majetek přešel přímo do jeho rukou, či by měl býti získán soukromým kapitálem československým.

Účast
na mezistátních jednáních a konferencích.^{+/}

/: Pší vrchní odborový rada Emil Huml a vrchní berní ředitel Jan Výborný. :/

Oddělení 19 od svého zřízení tvoří ústřednu pro mezistátní jednání finanční, související s prováděním mírových smluv. Sbírajíc materiál k těmto jednáním zúčastnilo a zúčastňuje se jednak přípravných jednání interních, jednak mezistátního jednání samého vedle zástupců příslušných odborů ministerstva financí, resp. ministerstev jiných. Tato jednání vedl zpravidla odborový přednosta Dr Bohumil Vlasák, který byl vybaven všeobecnou plnou mocí pro všechna dotýčná jednání související s prováděním mírových smluv s Rakouskem a Maďarskem a který z této příčiny obdržel i titul zplnomocněného ministra.

Jako experti fungovali podle potřeby univ. prof. Dr Krčmář, vrchní ředitel bankovního úřadu Aug. Novák /: emer. ministr financí :/, generální ředitel Zemské banky Dr Roos, guvernér Národní banky československé Dr Pospíšil a jiní odborníci, zejména též různí činitelé z kruhů peněžních. Byla pak to v časovém pořadí tato jednání:

V roce 1921:

1/ S Německem v Berlíně /: v lednu a únoru :/ o zamezení dvojího zdanění, pak o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových /: odborový přednosta Dr Vlasák a odb. předn. Dr. Valníček, ministerští radové Dr Stretti a Dr Fux :/.

2/ S Rakouskem v Praze /: od 9./4. do 14./4 :/ o vyrovnání starokorunových pohledávek, provedení úmluvy o vydání deposit, o přerušení sporů aj. /: odborový přednosta Dr Vlasák, odborový přednosta Leopold, ministerští radové Dr Plocar, Dr Hladký, Dr Brabenc, ministerští tajemníci Stibral a Huml, Dr Skula aj. :/

3/ Mezinárodní konference cessionářských států v Římě /: celý duben, pak od konce května, do polovice června :/ o sjednání úmluv vyhrazených mírovými smlouvami dohodě těchto států /: odborový přednosta Dr Valníček, ministerští radové Pára a Jaroš, ministerský tajemník Dr Skula a za ministerstvo zahraničních věcí legační rada Dr Chvalkovský :/.

4/ S Rakouskem ve Vídni /: od 18. do 20. června 1921 :/ o čl. 275 St. Germ., /: ministerský rada Dr Brablec z ministerstva sociální péče, ministerský rada Dr Sladký, a Dr Pospíšil z ministerstva železnic :/.

5/ S Maďarskem v Praze /: v červnu a červenci :/ o vydání deposit a o vyrovnání starokorunových pohledávek /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Dr Brabenc, o.r. Čaha, min.taj. Stibral a Huml :/.

6/ S královstvím SHS v Praze /: Od 19./10. do 2./11 :/ o vydání deposit a vyrovnání starokorunových pohledávek /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Dr Brabenc, Huml a Dr Skula :/.

7/ Mezinárodní konference ve Vídni o rozluce vídeňské poštovní spořitelny /: min. rada Dr Hladký a z pošt. úřadu šekového Dr Trapl :/.

8/ S Polskem ve Varšavě /: od 25./11. do 6./12.:/ o vydání deposit, o vyrovnání starokorunových pohledávek o přerušení sporů, o zamezení dvojího zdanění a o řadě jiných pendentních otázek /: Dr Vlasák, m.r. Jaroš, Pára, Dr Plocar a Dr Skula :/.

⁺ Úmluvy na podkladě těchto jednání uzavřené uvedeny jsou v seznamu sjednaných smluv.

9/ S Rakouskem v Praze /: od 9./12. do 17./12. /: o soupisu starokorunových pohledávek /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Stibral, Huml a Dr Skula :/.

10/ S Německem v Praze /: v prosinci /: o zamezení dvojího zdanění, o právní ochraně a právní pomoci ve věcech berních /: odborový přednosta Dr Vlasák, Dr Valníček a min. rada Dr Stretti :/.

11/ Konference v Římě /: od 20./5. do 16./6. /: o zamezení dvojího zdanění /: Dr Valníček, Jaroš :/.

V roce 1922:

1/ S Rakouskem ve Vídni /: od 6./2. do 18./2., pak od 11./5. do 12./5. /: o zamezení dvojího zdanění /: Dr Valníček, Jaroš :/.

2/ Mezinárodní konference v Římě /: v únoru a březnu /: o rozluce rakouské poštovní spořitelny a o vyúčtování poštovních správ, o pensích rakouských a uherských, kolektivitách aj. /: Dr Vlasák, Dr Hladký a Dr Skula :/.

3/ S Rakouskem v Praze /: v únoru /: o úvěr 500,000.000 Kč /: Dr Vlasák a Dr Hladký, min.r. Pára, Dr Brabenec :/. Při té příležitosti bylo sprostředkováno /Dr Hladký/ skoncování obtížného vyúčtování ministerstva národní obrany s Rakouskem z dodávání výbrojí československému státu. V souvislosti s tím dne 31./7. a 1./8. jednání s rakouským ministrem financí Ségurem o modalitách splacení zmíněného dluhu: dne 1./8. byla o tom podepsána v Lánech smlouva ministerstva financí Aug. Novákem /Dr Hladký/.

4/ Mezinárodní konference ve Vídni /: v září /: o rozdělení předválečného státního dluhu rakousko-uherského zajištěného /: Dr. Brabenec, Dr Sláma a za ministerstvo železnic min.r. Dr Čermák :/.

5/ Mezinárodní konference v Budapešti /: v říjnu a listopadu /: o poštovní spořitelně uherské a o vyúčtování poštovních správ /: odborový přednosta Mikoláš z ministerstva pošt, Dr Hladký :/.

6/ S Maďarskem v Praze /: od 17./10. do 14./11./: o vyrovnání starokorunových pohledávek a o vydání deposit /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Stibral, Huml a Dr Skula :/.

7/ S Maďarskem v Budapešti /: v listopadu /: o právním nakládání s podniky výrobními a dopravními /: min. rada Bajer :/.

V roce 1923:

1/ S Rakouskem v Praze /: v lednu /: o likvidaci cukerní ústředny /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Dr Hladký, min. rada Háek, odb. rada Huml a berní ředitel Výborný :/.

2/ S Maďarskem v Praze /: od 1./2. do 10./2. a od 17./2. do 19./2. /: o úmluvě depositní, vyrovnání pohledávek o sirotčích pokladnách a o depozitech /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Dr Hladký, Dr Brabenec, Huml a Dr Skula :/.

3/ S Rakouskem ve Vídni /: v březnu /: o rozdělení předválečných rent, fondů a o vyšetření dat pro evaluaci státního majetku /: Dr Hladký a Výborný :/.

4/ v dubnu rovněž ve Vídni o čl. 275 mírové smlouvy St. Germ. /: min.rada Dr Brablec z ministerstva sociální péče a Dr Hladký :/.

5/ S likvidátory Rakousko-uherské banky v Praze o pokladničních poukázkách Anglo-banky v červnu /: Dr Vlasák, Dr Hladký, min.rada Pára :/.

6/ Mezinárodní konference v Inšpruku /: v červnu /: o rozdělení předválečného státního dluhu rakousko-uherského /: Dr Brabenec a Rossi :/.

7/ S Rakouskem v Praze /: od 26./6. do 3./7. /: o koupi akcií místních drah v Dolním Cetně a o provádění soupisu k vyrovnání starokorunových pohledávek /: Dr Vlasák, min. rada Pára,

Dr Kudela, odb. předn. Leopold, Dr Plocar, gen.ředitel Dr Roos a prof. Dr Krčmář, a odborový přednosta Dr Soukup z ministerstva železnic :/.

8/ S Maďarskem v Praze /: od 9./7. do 12./7. :/ o podepsání úmluv depositní a o soupisu pohledávek, pak o dvojm zdanění a soukromých pojišťovnách /: Dr Vlasák, Dr Valníček, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Ruml a min.r. Autengruber z ministerstva vnitra :/.

9/ S Maďarskem v Praze /: koncem července :/ o vydání deposit poručenců a opatrovanců a o rozdělení jmění dělených sirotčích pokladen /: Dr Skula a z ministerstva spravedlnosti min. rada Dr Voska :/.

10/ Mezinárodní konference ve Vídni /: v říjnu :/ o železničních a jiných pensích a o koupi akcií místních drah /: Dr Vlasák, Dr Hladký, odb. rada Hofman :/.

11/ S Rakouskem ve Vídni /: v listopadu :/ o železničních a jiných pensích /: Dr Vlasák, Dr Hladký a odb. rada Hofman :/.

12/ S Maďarskem v Praze /: v prosinci :/ o pensích /: Dr Hladký :/.

V roce 1924

1/ S Maďarskem v Praze /: v březnu :/ o konečném znění úmluvy o rozdělení sirotčích pokladen, jichž obvody byly novou státní hranicí roztrženy /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Dr Hladký, Dr Skula a min.rada Dr Vozka z min. spravedlnosti :/.

2/ S Itálií /: v březnu :/ o zamezení dvojího zdanění /: Dr Valníček :/.

3/ S Rakouskem ve Vídni /: v březnu :/ o sociálních pojišťovacích ústavech podle čl. 275 St. Germ. /: min. rada Dr Brablec z min. soc. péče a Dr Hladký :/.

4/ S Maďarskem v Budapešti /: v dubnu :/ o sociálních pojišťovacích ústavech podle čl. 258 Trian. /: min.r. Dr. Brablec z min. soc. péče a Dr Hladký :/.

5/ S Rakouskem v Praze /: od 19./5. do 18./6. :/ o různých finančních otázkách, zejména o starokorunových pohledávkách /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Huml, Dr Skula :/.

6/ S likvidátory Rakousko-uherské banky v Praze v červnu o převzetí hypotekárních pohledávek Rakousko-uherské banky a o verifikaci bankovek v Československé republice okolkovaných a o jich zničení /: Dr Vlasák, Dr Hladký, Dr Plocar, Dr Roos a Kučera :/.

7/ S Rakouskem v Praze /: v červnu :/ o sociálních pojišťovacích ústavech podle čl. 275 St. Germ. /: Dr Brablec z min. soc. péče a Dr Hladký :/.

8/ S Rakouskem v Praze /: v červnu :/ o likvidaci cukerní ústředny /: Dr Vlasák a Dr Hladký :/.

9/ S Rakouskem v Praze /: 3.7. a 5.7. :/ o právní ochraně a právní pomoci ve věcech dávkových /: Dr Valníček, Dr Stretti, z min. spravedlnosti odb. rada Dr Koukal a z ministerstva unifikačního ministerský rada Schrotz :/.

10/ S Rakouskem v Praze /: v červnu a červenci :/ o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Huml, Dr Skula a Ing. Chaloupka :/.

11/ S Maďarskem v Budapešti /: v říjnu :/ pokračování o sociálních pojišťovacích ústavech /: podle čl. 258 Trian. /: /: Dr Hladký a Dr Brablec z min. soc. péče :/.

12/ S Rakouskem ve Vídni /: v listopadu :/ o přípravách pro mezinárodní konferenci v Římě o čl. 266 a 273 St. Germ. /: Dr Vlasák, Dr Hladký, z min. vnitra odb. přednosta Dr Hermann-Otavský, ministerstva národní obrany Dr Vitek a Dr Villani, z ministerstva školství Dr Mathesius :/.

13/ Mezinárodní konference v Římě /: v listopadu a prosinci :/ o provedení čl. 266 a 273 St. Germ., jakož i o změně úmluvy z r. 1922 a o rozluce vídeňské poštovní spořitelny /: Dr Vlasák, Dr Hladký, z min. vnitra odb. přednosta Dr Hermann-Otavský, ministerstva

národní obrany Dr Vítek, min. rada a Dr Villani, min. tajemník, z ministerstva zahraničních věcí min. rada Dr Halfar a z ministerstva školství min. rada Dr Mathesius :/.

14/ S Maďarskem v Budapešti /: v prosinci :/ za účasti evaluačního komitétu Reparační komise o stanovení programu pro evaluaci státního majetku podle čl. 191 Trian. /: Výborný :/.

V roce 1925 :

1/ Mezinárodní konference ve Vídni /: v lednu :/ o rozdělení předválečného státního dluhu rakouského a uherského. /: Dr Brabenec a Roosi :/.

2/ S královstvím SHS v Bělehradě /: informativní od 15./1. do 24./1. :/ o vyrovnání starokorunových pohledávek /: Dr Skula :/.

3/ Mezinárodní konference v Římě /: v lednu a únoru :/ o pokračování jednání o čl. 266 a 273 St.Germ. /: Dr Hermann-Otavský z min. vnitra, Dr Hladký, Dr Halfar z min. zahr. věcí a Dr Villani z ministerstva národní obrany :/, dále o dodatečné úmluvě o rozluce vídeňské poštovní spořitelny /: Dr. Vlasák, Dr Hladký a Dr Trapl z poštovního úřadu šekového :/.

4/ S Rumunskem v Bukurešti /: od 9./3. do 14./3.:/ o zamezení dvojího zdanění /: Jaroš :/.

5/ Jednání s experty maďarskými a evaluačním komitét Reparační komise v Paříži /: v březnu a dubnu :/ o ocenění kat. XIII /: práva a pohledávky :/ podle čl. 191 Trian. /: Dr Hladký a Výborný :/.

6/ S Polskem v Praze /: v březnu :/ o vyrovnání starokorunových pohledávek, depositní úmluvě a o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových, o otázkách souvisejících s rozdělením Těšínska /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Wichta, Ruml, Dr Skula, a

7/ ve Varšavě /: v druhé polovici dubna :/ o podepsání dotyčných úmluv shrnutých v úmluvu tzv. "likvidační" /: Dr Vlasák, Wichta a Dr Skula :/.

8/ S Rakouskem v Praze /: v květnu dvakrát a v říjnu :/ o skončení likvidace různých válečných ústředí podle čl. 272 St.Germ. /: Dr Hladký a Výborný :/.

9/ Mezinárodní konference v Římě /: v říjnu :/ o pokračování jednání o rozdělení fondů, nadací a kolektivit podle čl. 266 a 273 St.Germ. /: Dr Hladký, odb. předn. Dr Hermann-Otavský z ministerstva vnitra, min. rada Dr Vítek z ministerstva národní obrany, Dr Mathesius z ministerstva školství a min. tajemník Dr Kotek z ministerstva sociální péče :/.

10/ Konference v Praze /: v listopadu :/ o rozdělení předválečného státního dluhu rakouského a uherského /: Dr Vlasák, Dr Brabenec, Dr Hladký, min. tajemník Dr Sláma a min. taj. Rossi :/.

11/ S Rakouskem v Praze v ministerstva vnitra /: v prosinci :/ o rozdělení nadací a fondů podle 266 a 273 St. Germ. /: odborový přednosta Dr Hermann-Otavský z ministerstva vnitra, Dr Hladký, z ministerstva školství Dr Mathesius a min. taj. Dr Villani z ministerstva národní obrany, Dr Kotek z ministerstva sociální péče :/.

V roce 1926:

1/ S Rakouskem v Praze /: v ministerstvu vnitra v dubnu :/ o likvidaci spolků Zlatého a Bílého Kříže /: Dr Hermann-Otavský, Dr Sobotka, Dr Hladký, Dr Villani :/.

2/ S Rakouskem v Praze /: v dubnu :/ o provedení úmluvy o starokorunových závazcích – clearing - /: Dr Vlasák, Leopold, Dr Plocar, Dr Hladký, Huml, Dr Skula :/.

3/ S Rakouskem v Praze /: v květnu :/ o prováděním nařízení úmluvy z 12./7.1924 o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Dr Hladký :/.

4/ S Rakouskem v Praze /: v červnu a červenci /: o právní ochraně a právní pomoci ve věcech dávkových /: Dr Valníček a Dr Stretti /:.

5/ S Rakouskem ve Vídni /: střídavě v téže době /: o rozdělení příjmů, pokud se týče výnosů podniků v obou státních územích výdělečně činných, o úpravě dávky tantiemové u podniků nostrifikovaných, o dani válečné za r. 1919, konečně o smlouvě o tom, jak nakládati s podniky železničními a plavebními /: Dr Valníček, Dr Stretti a Bajer /:.

6/ S Rakouskem v Praze /: v listopadu /: o skončení likvidace různých předválečných ústředen /: Dr Hladký a Výborný /:.

V roce 1927:

1/ S Rakouskem ve Vídni /: v únoru /: o modalitách provedení úmluvy a dohody o rozluce poštovní spořitelny vídeňské /: Dr Hladký a Dr Trapl z poštovního úřadu šekového /:.

2/ S Rakouskem v Praze /: v březnu, červnu, září a prosinci /: o skončení likvidace různých válečných ústředen /: Dr Hladký a Výborný /:.

3/ Mezinárodní konference v Paříži /: v říjnu a listopadu /: o rozdělení předválečného státního dluhu rakouského a uherského /: Dr Brabenec, Rossi a za ministerstvo zahraničních věcí legační rada Dr Krno /:.

V roce 1928:

1/ S Rakouskem ve Vídni /: v únoru /: o předválečných rentách a o pohledávkách býv. erárů, reklamovaných k evaluaci podle čl. 208 St. Germ. /: Dr Hladký, Dr Brabenec a Výborný /:.

2/ S Rakouskem v Praze /: v březnu a červnu /: o skončení likvidace některých válečných ústředen /: Dr Hladký a Výborný /:.

3/ Mezinárodní konference v Římě /: od 29./4. do 10./5. /: o rozdělení předválečného státního dluhu rakouského a uherského /: Dr Brabenec, Rossi a za ministerstvo zahraničních věcí legační rada Dr Ibl /:.

4/ S Maďarskem v Budapešti /: od 7./5. do 26./5. /: o vyrovnání starokoronových pohledávek a o provedení úmluvy depositní /: Dr Vlasák, Dr Plocar, Dr Hladký a Dr Skula /:.

Státní úmluvy, týkající se finanční správy.

/: Píše finanční komisař Dr Jan Novotný :/.

a/ Vyhlášené ve sbírce zákonů a nařízení :

Úmluva mezi Československou republikou a republikou Francouzskou /: tzv. desekvestrační :/, podepsaná v Paříži dne 18. ledne 1921, č. 273/1922 Sb.z.a n.

Úmluva finančně-právní mezi republikou Československou a královstvím Italským podepsaná v Římě dne 23. března 1921, č.132/1924 Sb.z.a n.

Zápis o jednání zástupců vlády československé a vlády království Maďarského o soupisu vzájemných pohledávek a závazků vzniklých ve starých korunách rakousko-uherských, podepsaný v Praze dne 13. července 1923, č. 223/1924 Sb.z.a n.

Zápis o jednání mezi zástupci republiky Československé a zástupci království Maďarského o úmluvě o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů, podepsaný v Praze dne 13. července 1923, č. 225/1924 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní, podepsaná v Praze dne 13. července 1923, č. 227/1924 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vzájemném nakládání se soukromými pojišťovnami a o finanční úpravě starých pojišťovacích smluv na život, ujednaných v býv. korunách uherských a rakouských, podepsaná v Praze dne 13. července 1923, č. 228/1924 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Maďarským o vydání jmění poručenců a opatrovanců a sirotčích pokladen, jakož i o rozdělení jmění sirotčích pokladen, jichž úřední obvod byl státní hranicí rozdělen, podepsaná v Praze dne 8. března 1924 č. 229/1924 Sb.z.a n.

Zápis o jednání zástupců republiky Československé a království Maďarského o dodatečném soupisu kladů /: pohledávek :/ podle nař. č. 110/1919, po příp. 185/1919 Sb.z. a n., podepsaný v Praze, dne 13. července 1923, č. 230/1924 Sb.z.a n.

Hospodářská dohoda mezi vládami Československou a Německou, jakož i úmluva o provádění čl. 297 mírové smlouvy Versailleské, podepsaná v Praze dne 29. června 1920, č. 350/1921, dále č. 359/1922 Sb.z.a n.; přílohy A, B a C uveřejněny v č. 279/1921 Sb.z.a n.

Smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění, zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní, podepsaná v Praze dne 31. prosince 1921, č. 118/1923 Sb.z.a n.

Smlouva mezi Československou republikou a Německou říší o právní ochraně a právní pomoci ve věcech berních, podepsaná v Praze dne 31. prosince 1921, č. 118/1923 Sb.z.a n.

Smlouva ujednaná mezi Československou republikou a Německou říší k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění v oboru dávek pro případ smrti, podepsaná v Berlíně dne 18. března 1922, č. 119/1923 Sb.z.a n.

Úmluva mezi vládami Československé republiky a Rakouské republiky o uvolnění zadržovaných deposit a vzájemném uznání kontrolního označení cenných papírů, podepsaná v Praze dne 10. srpna 1920, č. 513/1920 Sb.z.a n.; úmluva o provedení této úmluvy podepsaná v Praze dne 17. prosince 1921, č. 41/1924 Sb.z.a n.

Úmluva mezi vládami republiky Československé a republiky Rakouské o způsobu, jak nakládati po stránce právní s výrobními a dopravními podniky, podepsaná ve Vídni dne 31. srpna 1920, č. 580/1920.

Smlouva ujednaná mezi Československou republikou a republikou Rakouskou k tomu, aby bylo zamezeno dvojí zdanění pozůstalostí, podepsaná ve Vídni dne 11. února 1922, č. 369/1922 Sb.z.a n.

Smlouva mezi Československou republikou a Rakouskou republikou o urovnání tuzemského a cizozemského zdanění zvláště o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní, podepsaná ve Vídni dne 18. února 1922, č. 414/1922 Sb.z.a n.

Úmluva o likvidaci Rakousko-uherské banky, podepsaná ve Vídni dne 14. března 1922, č. 237/1923 Sb.z.a n.

Úmluva o poštovní spořitelně uherské, podepsaná v Budapešti dne 7. listopadu 1922, č. 147/1924 Sb.z.a n.

Úmluva o postupu hypotekárních pohledávek Rakousko-uherské banky zajištěných na nemovitostech ležících na československém území na stát Československý, podepsaná v Praze dne 6.června 1924, č. 201/1924 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Italským o zamezení dvojího zdanění a urovnání jiných otázek v oboru přímých daní, podepsaná v Římě, dne 1. března 1924, č. 21/1925 Sb.z.a n.

Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o právní ochraně a právní pomoci ve věcech daňových, podepsaná ve Varšavě dne 23. dubna 1925, č. 254/1925 Sb.z.a n.

Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru přímých daní státních, podepsaná ve Varšavě, dne 23. dubna 1925, č. 255/1925 Sb.z.a n.

Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o zamezení dvojího zdanění v oboru dávek pozůstalostních, podepsaná ve Varšavě dne 23. dubna 1925, č. 256/1925 Sb.z.a n.

Dohoda mezi vládou rakouskou, polskou, rumunskou, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a československou o zálohách na služební požitky, poskytnutých státním zaměstnancům býv. císařství Rakouského, podepsaná ve Vídni dne 30. listopadu 1923, č. 24/1925 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbo-Chorvatsko-slovinským a Československem o penězích umístěných ve válečných půjčkách, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1922, č. 28/1925 Sb.z.a n.

Smlouva mezi republikou Československou a republikou Polskou o otázkách právních a finančních, podepsaná ve Varšavě dne 23. dubna 1925, č. 56/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách, podepsaná v Praze dne 18. června 1924, č. 60/1926 Sb.z.a n.; dodatečný zápis podepsaný v Praze dne 18. června 1924, č. 61/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, podepsaná v Praze dne 12. července 1924, č. 60/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi československým ministerstvem financí a rakouským spolkovým ministerstvem financí o daňových a poplatkových účincích, jež mají podle ustanovení o obnově bilancí v jednom státě provedené změny ve státě druhém, podepsaná v Praze dne 12. června 1926, č. 148/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o pensích poukázaných býv. vládou Rakouskou, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1922, č. 194/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o úpravě různých skupin odpočivných požitků, které nebyly

upraveny úmluvou v Římě ze dne 6./4. 1922, podepsaná ve Vídni dne 30. listopadu 1923, č. 195/1926 Sb.z.a n.

Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců a Československem o převodu pohledávek a deposit z hospodaření poštovní spořitelny ve Vídni, podepsaná v Římě dne 6. dubna 1922, č. 230/1926 Sb.z.a n.; dodatečná dohoda, podepsaná v Římě dne 23. února 1925, č. 231/1926 Sb.z.a n.

Druhý dodatečný zápis k úmluvě mezi Československou republikou a republikou Rakouskou o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách ze dne 18. června 1924, podepsaný v Praze dne 17. září 1926, č. 24/1927 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a královstvím Italským o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly italské pojišťovny s pojistníky československými a československé pojišťovny s pojistníky italskými, podepsaná v Praze dne 4. května 1926, č. 35/1927 Sb.z.a n.

Úmluva mezi republikou Československou a republikou Rakouskou o plnění smluv o pojištění na život a důchody, které sjednaly rakouské životní pojišťovny s pojistníky československými /: č. II, III, IV :/ a československé pojišťovny životní s pojistníky rakouskými /:čl. XV:/, podepsaná v Praze dne 29. května 1925 č. 34/1927 Sb.z.a n.

Úprava vydání správních spisů sjednaná mezi republikou Československou a královstvím Maďarským, podepsaná v Budapešti dne 3. června 1927, č.160/1927, Sb.z.a n.

Vyhláška ministra financí ze dne 1. července 1927, kterou se uveřejňují úmluvy mezi nástupnickými státy a Společnou pokladnou zahraničních věřitelů o úpravě služby některých státních předválečných dluhů rakouských a uherských /: Inšprucký protokol z 29. června 1923, Pražská dohoda ze dne 14. listopadu 1925 a dodatečný protokol ze dne 15. března 1926 /: č.163/1927 Sb.z.a n. :/.

Prohlášení mezi vládou republiky Československé a vládou republiky Polské o vzájemném vypůjčování starších spisů než jak uvedeny v čl. 23. bod d/, československo-polské smlouvy o otázkách právních a finančních ze dne 23. dubna 1925, podepsaná ve Varšavě dne 8. února 1928, č.19/1928 Sb.z.a n.

-

b/ Ve sbírce zákonů a nařízení nevyhlášené:

Rakousko: úvěrní úmluva ze dne 8. února 1922.

Království SHS: úmluva o vydání deposit a způsobu úhrady závazků z cenných papírů a jich kuponů ze dne 2. listopadu 1921 o vzájemném vyrovnání pohledávek.

Království SHS: protokol ze dne 2. listopadu 1921 o vzájemném vyrovnání pohledávek.

Království SHS: zápis o bankovkách opatřených razítkem jihoslovanským ze dne 2. listopadu 1921.

Království SHS: zápis ohledně výplat pojistek uzavřených čs. pojišťovnami před rozlukou měny v království SHS ze dne 2. listopadu 1921.

Rakousko: protokol ze dne 17. prosince 1921 o otázce vyrovnání závazků znějících na staré rakousko-uherské koruny.

Rakousko: úmluva ohledně vyrovnání vzájemných peněžních závazků ve starých rakousko-uherských korunách ze dne 17. prosince 1921.

Rakousko: protokol v Lánech ze dne 1. srpna 1922 o provedení úvěrní úmluvy ze dne 8. února 1922.

Rakousko: zápis o soupisu pohledávek a dluhů ze dne 2. července 1923.

Rakousko: zápis o vyúčtování ústředny na vlnu ze dne 18. ledna 1923.

Rakousko: zápis o vyúčtování ústředny na hadry ze dne 18. ledna 1923.

Rakousko: zápis o vyúčtování Fermentolové společnosti ze dne 18. ledna 1923.

Polsko: Úmluva o vydání depositů ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: protokol o přerušení sporů ohledně peněžních závazků, ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: vyhláška o soupisu pohledávek v rakousko-uherských korunách ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: vyrovnání vzájemných platů, ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: Ošetřovací výlohy, ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: úmluva o úpravě pensijních závazků bývalého Slezska ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: úmluva o navrácení neoklivaných bankovek ze dne 6. prosince 1921.
Polsko: úmluva o úpravě pendentních předpisů dědických poplatků.
Poznámka: Posledních 8 úmluv s Polskem bylo sice podepsáno, avšak nebylo ratifikováno. Na jejich místo nastoupila úmluva o otázkách právních a finančních podepsaná ve Varšavě dne 23. dubna 1925, č. 56/1926 Sb.z.a n.
Rakousko: zápis o prodeji akcií Ostravsko-Frydlandské dráhy a akcií některých drah ze dne 5. října 1923.
Rakousko: úmluva o pensích fideikomisních statků ze dne 30. listopadu 1923.
Rakousko: protokol o finančních otázkách ze dne 14. dubna 1921.
Rakousko: protokol o prodloužení nařízení o přerušení sporu ze dne 15. prosince 1921.
Rakousko: zápis o vzájemných pohledávkách z vyúčtování nositelů pensijního pojištění, kteří před rozlukou státu měli pojištěnce v Československé republice a Rakousku, nejsou však předmětem ustanovení čl. 275 smlouvy Saint Germainské ze dne 18. června 1924.
Rakousko: zápis o způsobu jak nakládati pohledávkami Ústřední banky německých spořitelů ve Vídni proti některým československým obcím ze dne 18. června 1924.
Rakousko: zápis o přerušení sporů a exekucí pro plnění peněžitých závazků v rakousko-uherských korunách ze dne 18. června 1924.
Rakousko: Dohoda mezi československým zúčtovacím ústavem a zúčtovacím místem "Abrechnungsamt" ve Vídni k úmluvě mezi Československou republikou a Rakouskem o úpravě závazků v rakousko-uherských korunách ze dne 18. června 1924.
Rakousko: zápis o ověření bankovek Rakousko-uherské banky stažených Československou republikou v částce 8.276,786.250,40 K ze dne 6. června 1924.
Rakousko: zápis o vyúčtování majetku Cukerní ústředny v likvidaci ve Vídni ze dne 1. července 1927.
Rakousko: úmluva o úpravě pohledávek a závazků Cukerní ústředny v likvidaci ve Vídni vzniklých na území ČSR ve starých korunách ze dne 1. července 1924.
Rakousko: dohoda mezi československým zúčtovacím ústavem a Abrechnungsamtem ve Vídni ze dne 16. dubna 1926.
Rakousko: zápis o stanovení výše dluhu Státního ústavu pro tuky a oleje vůči společnosti "Gezeg" ve Vídni ze dne 11. listopadu 1926.
Rakousko: zápis o vyúčtování přebytku Lihové ústředny ve Vídni ze dne 11. listopadu 1926.
Rakousko: zápis o rozdělení výtěžku z likvidace rakouské Ústřední nákupní společnosti, a.s. /Oezeg/ v likvidaci ve Vídni ze dne 11. listopadu 1926.
Rakousko: zápis o vyúčtování majetku bývalé rakouské Ústředny pro krmiva /: Futtermittelstelle des Amtes für Volksernährung :/ v likvidaci ve Vídni ze dne 11. listopadu 1926.
Rakousko: protokol o provádění soupisu pohledávek u poštovní spořitelny vídeňské ze dne 17. února 1927.
Rakousko: zápis o rozdělení výtěžku z likvidace Ústředny na kovy, a.s. ve Vídni ze dne 17. června 1927.
Rakousko: zápis o vyúčtování dodatečně se vyskytnuvšího majetku Ústředny na hadry, s.s r.o. ve Vídni ze dne 27. června 1927.

Rakousko: zápis o vyúčtování dodatečně se vyskytnuvšího majetku Ústředny na vlnu, a.s. v likvidaci ve Vídni /: dodat. k zápisu ze dne 18. ledna 1923 :/ ze dne 29. září 1927.

Rakousko: zápis o vyúčtování zjištěné hotovosti Pivovarské ústředny v likvidaci ve Vídni ze dne 29. září 1927.

Rakousko: zápis o postupu, který by bylo voliti při likvidaci Ústředny na kávu, společnosti s r.o. v likvidaci ze dne 29. září 1927.

Polsko: zápis ze dne 9. listopadu 1927 o úpravě prioritních obligací Severní dráhy Ferdinandovy a uherských a haličských drah /: K § 3 závěr. protok. ze dne 23. dubna 1925 :/.

Polsko: zápis ze dne 9. listopadu 1927 o úpravě priorit Uhersko-haličské dráhy a Severní dráhy /: k § 67. úmluvy ze dne 23. dubna 1925 :/.

Maďarsko: úmluva o vyrovnání starokorunových pohledávek podepsaná v Budapešti dne 26. května 1928.

Činnost legislativní.

/: Píše vrchní odborový rada Emil Huml:/

Oddělení 19.

a/ samo vypracovalo osnovy vládních návrhů následujících zákonů a nařízení:

Zákona ze dne 15. května 1924 č. 148 Sb.z.a n. o provedení úmluvy a dohody o poštovní spořitelně uherské;

vládního nařízení ze dne 4. dubna 1925 č. 56 Sb.z.a n. o provedení zákona ze dne 9. října 1924 č. 236 Sb.z.a n. o přejímání pohledávek z válečných dodávek;

zákona ze dne 23. června 1926 č. 156 Sb.z.a n. o pohledávkách ze závazků vzniklých bývalému Rakousku, Uhersku, Rakousku-Uhersku, říši Německé a německým státům;

zákona ze dne 1. července 1926 č. 232 Sb.z.a n. o provedení úmluvy o převodu pohledávek a deposit z hospodaření poštovní spořitelny ve Vídni.

Rovněž vypracovalo znění vyhlášek o soupisu vkladů atd. u poštovní spořitelny uherské /: č. 166/1925 Sb.z.a n.:/ a rakouské /: č. 41/1927 Sb.z.a n.:/;

B/ súčastnilo se vypracování osnov vládních návrhů:

zákona ze dne 12. srpna 1921 č. 354 Sb.z.a n. o převzetí statků a majetku případných podle mírových smluv československému státu;

zákona ze dne 9. října 1924 č. 236 Sb.z.a n. o převzetí pohledávek vzniklých z dodávek válečných;

zákona ze dne 26. března 1925 č. 47 Sb.z.a n. o prodloužení promlčecí lhůty pro některé pohledávky;

zákona ze dne 1. července 1926 č. 159 Sb.z.a n. o převzetí a přiznání odpočivných a zaopatřovacích požitků v souvislosti s pensijními úmluvami římskou a vídeňskou;

zákona ze dne 16. prosince 1926 č. 256 Sb.z.a n. o promlčení pohledávek případných československému státu podle mírových smluv.

V oddělení 19. je soustředěno předkládání mezistátních úmluv finančních sjednaných při provádění mírových smluv, k ústavnímu schválení. Oddělení samo vypracovalo osnovy vládních návrhů na ústavní schválení úmluvy o poštovní spořitelně uherské /: čl. 147 /: 1924 Sb.z.a n.:/ a rakouské /: č. 230/ a 231/1926 Sb.z.a n. /:.

---oOo---